PROLETARI DIN TOATE ŢARILE, UNIŢI-VA!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul I Nr. 78
Marţi 25 ianuarie 1955

4 pagini
Preţul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R

In acest număr:

Pentru grăbirea lucrărilor de reparaţii la tractoare şi maşini agricole

Mărete sarcini stau anul acesta în faţa oamenilor muncii de pe ogoarele patriei. Pentru ca poporul nostru muncitor să aibă la îndemînă cantităţi tot mai mari de produse agro-alimentare şi la preţuri ieftine, iar fabricile cît mai multe materii prime agricole de care au nevoie, ei au datoria să dea o adevărată bătălie pentru sporirea producţiei agricole, vegetale şi animale. In anul 1955, putem şi trebuie să obţinem o producţie de 10.000.000 de tone de grîu şi porumb, putem şi trebuie să obţinem o sporire simţitoare a numărului de animale şi a productivităţii lor.

Rezultatele luptei pentru sporirea producţiei agricole din 1955 depind în mare măsură de felul în care vom pregăti de acum, din timpul zilelor de iarnă, lucrările de primăvară.

Un rol de mare însemnătate revine în această privinţă mecanizatorilor din S.M.T.-uri şi gospodării agricole de stat. In 1955 S.M.T.-urile cărora li s-a repartizat cel mai mare număr de mijloace mecanizate vor trebui să execute un volum de lucrări cu 50 la sută mai mare ca în 1954. Şi celelalte unităţi agricole de stat vor avea de lucrat anul acesta suprafeţe cu mult mai mari decît anul trecut. De aceea, este necesar ca toate maşinile şi tractoarele, toate atelajele şi uneltele agricole să fie din timp şi temeinic reparate, astfel încît în primăvară ele să intre în brazdă şi să lucreze cu întreaga lor capacitate de producţie, în tot cursul executării muncilor agricole.

Partidul şi guvernul au creat S.M.T.-urilor şi sectoarelor mecanice din gospodăriile de stat condiţii de lucru cu mult superioare celor existente în iarna trecută. Numai în S.M.T.-uri, în 1954, au fost construite încă 75 de ateliere moderne de reparaţii, dotate cu întreg aparatajul necesar. Totodată, au fost luate măsuri ca un mare număr de întreprinderi industriale şi centre mecanice să fabrice piese de schimb necesare reparării tractoarelor. Numeroase motoare de tractor au fost repartizate să fie reparate în întreprinderi industriale. Un mare sprijin au primit S.M.T.-urile şi gospodăriile agricole de stat din partea întreprinderilor industriale şi prin trimiterea în aceste unităţi a unor echipe formate din ingineri, maiştri mecanici şi muncitori cu o înaltă calificare tehnică, spre a da un puternic sprijin organizatoric şi tehnic în acţiunea de reparare a utilajului agricol.

Folosind din plin ajutorul primit şi organizînd cu pricepere muncile de reparaţii, multe centre mecanice, SMT-uri şi gospodării de stat au obţinut de pe acum o serie de frumoase succese în acţiunea de pregătire a utilajului agricol. La centrele mecanice Constanţa şi Galaţi, de pildă, au fost reparate peste 50 la sută din motoarele şi tractoarele primite. Staţiunile de maşini şi tractoare Turnişor-Sibiu, Ciorani, regiunea Ploeşti şi Năneşti, regiunea Galaţi, au şi terminat reparaţia tractoarelor şi maşinilor agricole ce vor fi folosite la lucrările de primăvară. De asemenea, în unele gospodării de stat cum sînt Stîlpu şi Cornurile, regiunea Ploeşti, au fost terminate reparaţiile, iar la altele ca, de pildă, Pietroiu-Constanţa, Periş-Bucureşti, repararea utilajului agricol se apropie de sfîrşit.

Totuşi, faţă de condiţiile bune de lucru create şi faţă de sprijinul puternic dat în acest an S.M.T.-urilor şi gospodăriilor de stat, volumul de reparaţii efectuate pînă în prezent în numeroase unităţi este necorespunzător planului stabilit.

Principala cauză a rămînerii în urmă a lucrărilor de reparaţii constă în faptul că în unele centre mecanice, S.M.T.-uri şi gospodării de stat, conducerile şi comitetele de întreprindere nu privesc încă cu toată seriozitatea sarcina de mare răspundere de a organiza temeinic şi asigura o desfăşurare ritmică şi la un nivel tehnic corespunzător tuturor reparaţiilor la tractoare şi maşini agricole.

Sînt S.M.T.-uri ca cele din Floreşti-Bîrlad, Topolog-Constanţa, Traian-sat şi Vameş-Galaţi, Puţineiu-Bucureşti unde, din cauza dezinteresării organelor de conducere pentru organizarea muncii şi pentru folosirea întregii capacităţi de lucru a maşinilor-unelte în ateliere, n-a fost reparat pînă în prezent nici măcar un singur tractor.

In unităţile agricole de stat rămase în urmă la reparaţii se lucrează dezorganizat, fără plan sau grafic, mecanizatorii nu-şi cunosc precis sarcinile, se săvîrşesc abateri de la disciplina muncii, iar metoda de reparaţii pe ansamble nu se aplică, importanţa ei fiind subapreciată. In multe locuri se constată lipsă de control şi evidenţă asupra ritmului şi calităţii reparaţiilor, nepreocupare pentru recondiţionarea unor piese de schimb, tărăgănarea lucrărilor de azi pe mîine, pe motiv că „mai e timp".

Pentru ca întregul parc de maşini şi tractoare să fie revizuit şi reparat temeinic, cu spirit de răspundere, în timpul scurt care a mai rămas pînă la sosirea primăverii se impune ca conducerile S.M.T.-urilor şi gospodăriilor de stat să ia de urgenţă toate măsurile tehnico-organizatorice menite să ducă la grăbirea ritmului lucrărilor de reparaţii, la executarea acestora în condiţii tehnice corespunzătoare.

Conducerile S.M.T.-urilor şi gospodăriilor de stat au datoria să acorde o deosebită grijă bunei amenajări a atelierelor mecanice, instalînd sobe, punînd în funcţiune grupurile electrogene, strungurile şi alte maşini-unelte existente.

Ritmul lucrărilor de reparaţii poate fi mult grăbit prin organizarea muncii în fiecare atelier după grafic, prin aplicarea metodei de reparaţii pe ansamble, prin organizarea lucrului, acolo unde e posibil şi în schimburi de noapte. Exercitarea unui control permanent şi competent asupra realizării sarcinilor de plan, întărirea disciplinei în muncă şi a spiritului de răspundere personală faţă de calitatea reparaţiilor, sînt de asemenea măsuri necesare pentru înlăturarea lipsurilor care frînează bunul mers al reparaţiilor, pentru scurtarea duratei lucrărilor.

Aprovizionarea cu piese de schimb şi materiale necesare reparaţiilor trebuie să constituie una din preocupările principale ale Direcţiei generale de aprovizionare şi desfacere din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii. Este de neîngăduit ca delegaţii S.M.T.-urilor şi gospodăriilor de stat să fie ţinuţi zile de-a rîndul pe la bazele de aprovizionare, din cauza birocratismului de care încă dau dovadă unii funcţionari ai acestor unităţi. Şefii mecanici şi şefii de ateliere, la rîndul lor, nu trebuie să aştepte însă numai piese de schimb noi, livrate de bazele de aprovizionare, ci să ia măsuri şi pentru recondiţionarea tuturor pieselor de schimb ce se mai pot folosi, contribuind astfel la reducerea preţului de cost al lucrărilor.

Mobilizînd toate forţele şi folosind cu pricepere resursele locale în vederea grăbirii reparaţiilor, conducerile S.M.T.-urilor şi gospodăriilor de stat nu trebuie să neglijeze nici un moment calitatea lucrărilor. In acest scop ele au datoria să exercite — prin comisiile de recepţie — un control amănunţit şi exigent asupra fiecărei operaţii efectuate în procesul de reparaţii, netolerînd sub nici un motiv lucrări făcute de mîntuială. Fiecare mecanizator trebuie să înţeleagă că, cu cît parcul de maşini şi tractoare va fi reparat mai bine, cu atît durata lui de funcţionare va fi mai lungă, volumul de lucrări efectuate în campaniile agricole va creşte simţitor şi, o dată cu aceasta şi salariul său.

Pentru buna desfăşurare a lucrărilor de reparaţii, comitetele de întreprindere sînt chemate să acorde mecanizatorilor un sprijin puternic. Intensificînd şi extinzînd întrecerea socialistă între mecanici, şefi de brigadă şi tractorişti, organizînd schimburi de experienţă, popularizînd pe inovatori şi fruntaşi, comitetele de întreprindere vor putea aduce o contribuţie însemnată la succesul muncilor de reparaţii.

Mecanizatori din unităţile agricole socialiste! Munciţi cu avînt sporit, executaţi numai lucrări de bună calitate, pentru a termina în cel mai scurt timp lucrările de reparaţii la toate tractoarele, maşinile şi uneltele agricole ce vor fi folosite în campania agricolă de primăvară!

Incheie contracte cu statul pentru creşterea şi îngrăşarea de animale

Văzînd avantajele mari pe care statul le acordă celor care contractează creşterea, îngrăşarea şi livrarea de animale, numeroşi ţărani muncitori din regiunea Suceava încheie asemenea contracte. Numai într-o singură zi ţăranii muncitori din raionul Rădăuţi au încheiat 113 contracte, iar cei din raionul Suceava 106 contracte pentru îngrăşare şi livrare de porci.

Ţăranul muncitor Constantin N. Răutu din comuna Zamostea, raionul Rădăuţi, a contractat cu statul în acest an îngrăşarea şi livrarea a 4 porci, iar ţăranii muncitori Ion D. Hostiuc din comuna Ipoteşti şi Artenie Frimu din comuna Liteni, raionul Suceava, au contractat îngrăşarea şi livrarea a cîte doi porci. De asemenea, prin contractul încheiat cu statul, ţăranul muncitor Ion Bîrsan din comuna Chilişeni, raionul Suceava s-a angajat ca pînă la 17 septembrie 1955 să livreze statului pe bază de contract un porc în greutate de 180 de kg.

Să asigurăm succesul bătăliei pentru recolte cît mai bogate în anul 1955

PREGĂTIRI PENTRU MUNCILE DE PRIMĂVARĂ

In fotografia din stînga: la secţia legumicolă a G.A.S.-Brăila, inginerul şef Arghiropol Constantin împreună cu tov. Moroianu Tudor, şeful secţiei, şi cu inginerul Străian Vasile de la Trustul Gostat-Galaţi, controlează în ce stare se află cartofii de sămînţă însilozaţi.

★

In aceste zile de iarnă membrii gospodăriei agricole colective „Kalinin" din comuna Recaş regiunea Timişoara, nu încetează nici un moment munca pentru dobîndirea de recolte bogate.

In fotografia din dreapta: colectiviştii încarcă gunoiul de grajd pentru a-l transporta pe ogoare.

(Foto N. SCARLET)

Prin buna organizare

In vederea bunei organizări a pregătirilor pentru campania agricolă de primăvară, comuna Buda, regiunea Bîrlad, a fost împărţită pe şapte sectoare. De fiecare sector răspunde cîte un deputat, care îndrumă şi controlează zilnic munca. Pînă acum cîteva zile la centrele de reparat unelte agricole din comună a fost pus în stare de funcţionare peste 75 la sută din utilajul agricol, iar la cele două centre de curăţit şi tratat seminţe a fost pregătită cea mai mare parte din sămînţă. De asemenea, ţăranii muncitori din această comună au cărat la cîmp în cursul iernii peste 110 tone de gunoi de grajd.

C. Predescu
corespondent

In atelierele colectivei

In atelierele gospodăriei colective din comuna Saeş, raionul Sighişoara, repararea şi pregătirea uneltelor agricole au început încă din primele zile ale iernii. Cei doi fierari ai gospodăriei, colectiviştii Sencher Gheorghe şi Suler Andrei, ca şi tîmplarul Senchel Gheorghe, folosesc din plin fiecare zi de muncă pentru a repara la timp toate uneltele şi căruţele gospodăriei.

Cei trei meşteşugari ai colectivei au reuşit să repare pînă la jumătatea lunii ianuarie 30 de pluguri, 20 de grape, 10 prăşitoare, 12 maşini de însămînţat porumb, 26 de care şi căruţe mici şi altele.

V. Lizeanu
corespondent

Indrumarea ţăranilor muncitori — sarcina noastră principală

In faţa noastră, a inginerilor şi tehnicienilor din cadrul circumscripţiilor agrozooveterinare, stă în această perioadă o sarcină de mare răspundere: aceea de a-i îndruma şi ajuta pe ţăranii muncitori să asigure de pe acum belşugul viitoarei recolte.

Tehnicienii din circumscripţia noastră, împreună cu comitetele executive ale sfaturilor populare din comunele aflate în raza ei de activitate, au organizat în primul rînd acţiunea de reparare a uneltelor şi maşinilor agricole. In urma muncii de lămurire care s-a dus din gospodărie în gospodărie, prin conferinţe, cît şi datorită măsurilor organizatorice luate, cele 10 centre de reparat unelte din comunele aflate în raza noastră de activitate funcţionează din plin. Pînă mai acum cîteva zile, s-a reparat mai bine de jumătate din numărul uneltelor agricole.

Noi acordăm o mare atenţie şi pregătirii seminţelor, astfel încît în primăvară să se pună în pămînt numai sămînţă curăţată şi tratată. Astfel, numai în comunele Buzlaş şi Bacova centrele de curăţat seminţe au selectat aproape 10 tone de sămînţă din întreaga cantitate de 14 tone, necesară însămînţărilor din prima urgenţă.

Repararea utilajului şi pregătirea seminţelor nu sînt însă singurele măsuri care pot şi trebuie să fie luate în timpul iernii pentru a se asigura belşugul recoltei viitoare.

Noi, inginerii şi tehnicienii circumscripţiei agrozooveterinare îndrumăm zi de zi pe ţăranii muncitori să folosească timpul de iarnă pentru a căra şi aşeza la capătul ogoarelor, în grămezi mari cît mai mult gunoi de grajd. Ingropat sub brazdă, în primăvară, o dată cu arătura, gunoiul de grajd va spori mult rodnicia pămîntului. Pînă acum, colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale din satele care depind de circumscripţia noastră au transportat în cîmp peste 300 de tone de gunoi de grajd, iar pînă în primăvară vor mai căra încă 1.200 de tone.

De asemenea, în tot timpul iernii trebuie controlată starea semănăturilor de toamnă. In urma ploilor abundente căzute în ultimul timp, pe unele locuri mai joase apa începuse să băltească, ceea ce constituia un pericol pentru semănături. Indrumaţi de noi, ţăranii muncitori, colectiviştii şi întovărăşiţii ale căror ogoare s-au aflat în astfel de situaţii au făcut şanţuri pentru scurgerea apei. Numai în comunele Niţchidorf şi Bacova s-au făcut astfel de şanţuri pe o suprafaţă de peste 80 de hectare.

Una din preocupările noastre o constituie şi îndrumarea ţăranilor muncitori în ce priveşte alegerea terenurilor.

Buna pregătire a campaniei de primăvară, cît şi faptul că în toamnă s-au efectuat arături adînci pe 87 la sută din suprafaţa ce urmează a fi însămînţată vor contribui la executarea însămînţărilor în timpul stabilit şi în condiţii agrotehnice superioare, ceea ce va pune bazele unei recolte sporite.

Inginer **MNERIE ŞTEFAN**
şeful circ. agrozooveterinare din comuna Buziaş regiunea Timişoara

Sprijinul cooperativelor

Rezultatele frumoase pe care numeroase comune din cuprinsul raionului Măcin le înregistrează în muncile de pregătire a utilajului agricol în vederea campaniei de primăvară se datoresc şi sprijinului preţios dat de cooperativele săteşti.

Astfel, pînă acum cîteva zile cooperativele săteşti din raionul Măcin au vîndut ţăranilor muncitori peste 400 de fiare de plug, 17.900 kg de şine de căruţă, 100 de cormane de pluguri şi multe alte materiale necesare reparaţiilor. De asemenea, cooperativele din raion au asigurat la timp centrelor de reparat unelte cărbunii de care au nevoie. O activitate frumoasă au desfăşurat îndeosebi cooperativele din comunele Găleni, Peceneaga, Jijila, Văcăreni şi altele.

Folosind timpul prielnic

Mecanizatorii din gospodăria de stat Topraisar, regiunea Constanţa, folosind timpul prielnic din cursul lunii ianuarie au desţelenit astfel o suprafaţă de 54 ha care a fost cultivată cu plante furajere perene. Fruntaşi în această acţiune sînt tractoriştii Beldiman Gheorghe şi Manolescu Manole.

Nicolae I. Ursu
corespondent

Lipsă de interes şi preocupare

Dacă în ceea ce priveşte repararea utilajului comuna Baldoveneşti, regiunea Galaţi a reuşit să obţină unele succese, cu celelalte munci pregătitoare în vederea campaniei de primăvară a rămas mult în urmă.

Pînă în prezent nu s-a organizat aici nici un centru pentru selecţionarea, tratarea şi încercarea puterii de germinaţie a seminţelor. Ţăranii muncitori din comună nu sînt îndrumaţi să care gunoiul de grajd la cîmp. Pînă şi în preajma grajdului comunal stau aruncate zeci şi zeci de tone de gunoi. Cînd oare au de gînd tovarăşii din conducerea sfatului popular (preşedinte tov. Voicu Ion) şi tehnicianul agronom al comunei (tov. Carapostol Elena) să treacă la acţiune pentru organizarea şi asigurarea bunei desfăşurări a pregătirilor de primăvară?

Cenuşă Ion
corespondent

Popas în două comune din Valea Crişului

Apele înspumate ale Crişului veneau tot mai repezi şi mai tulburi de ai fi zis că-i în miezul lunii mărţişor, cînd de pe urma omătului topit şi a belşugului de ploi rîurile se umflă. Aromea în văzduh a primăvară. Pe uliţele satului bihorean, copiii se jucau înălţînd voioşi turcaleţe către soare. Insă cei mai în vîrstă, oameni încercaţi în lupta cu toanele naturii, clătinau din cap a neîncredere:

— Îi vreme înşelătoare, spuneau ei. Nu se face de pe acuma primăvară, că doar n-au mîncat lupii iarna. Dar vremea asta călduţa trebuie folosită cu pricepere. Greşeşte cel care stă cu mîinile în sîn. Omul înţelept şi gospodar îşi face iarna car şi vara sanie. Nu-i bine să amîni lucrul de azi pe mîine...

Acest adevăr l-au înţeles mulţi ţărani muncitori din comuna Biharea. Printre aceştia se numără şi Cadar Mihai, renumit prin partea locului pentru felul cum îşi lucrează pămîntul. Indată ce a văzut că vremea s-a încălzit, Cadar Mihai a început să adune grăbit zăpada în jurul tulpinei pomilor fructiferi pîn'ce n-o topise toată soarele. Ştia el că astfel poate să întîrzie înmugurirea înainte de vreme a pomilor. Pilda lui Cadar a fost urmată curînd şi de alţii.

Intr-una din zile, agentul agricol Szabo Ştefan a trecut din casă în casă:

— Tovarăşi, a spus el oamenilor, să mergem la cîmp ca să facem şanţuri pentru scurgerea apei de pe semănături. Altminteri se înăbuşe grîul.

Şi oamenii l-au ascultat. Ştiau că-i spre binele lor. Acum, pe întinsul ogoarelor semănate, apa nu mai bălteşte...

Ţăranii muncitori din Biharea nu pierd nici o zi din lunile de iarnă. In tot acest timp ei fac o serie de lucrări în gospodăriile lor, pregătindu-se pentru bătălia ce o vor da în primăvara şi vară pe cîmp în vederea obţinerii unor recolte bogate. Aşa, bunăoară, Cadar Mihai, Laoş Balaş, Fabian Andrei şi ceilalţi săteni fruntaşi şi-au reparat deja atelajele şi uneltele agricole, le-au uns ca să nu ruginească, adăpostindu-le bine. Avînd carele drese şi vitele odihnite, ei au transportat la cîmp gunoiul de grajd şi l-au aşezat la capătul locului, în grămezi mari, bine bătătorite. Alţii s-au îngrijit şi de alegerea seminţei şi de curăţirea ei...

Incă de la începutul acestei ierni, ţăranii muncitori din această comună — cu sprijinul şi sub îndrumarea sfatului popular — au chemat la întrecere patriotică pe cei din Tămăşeşti, comună vecină cu a lor.

★

Crezi că în gospodăria lui Cadar Mihai toată treaba-i terminată. Dar atunci de ce se mai aud ciocănituri dese din fundul ogrăzii, dinspre magazie. Ce-o mai fi făcînd Cadar cu şipcile aduse de fata sa Aglaia?

— Uitaţi-vă tovarăşi, ne spune el. In primăvara aceasta, ca să dobîndesc recolte sporite, vreau să aplic tot ce ne învaţă tov. inginer Landa la cursurile agrozootehnice de la căminul cultural. De aceea îmi fac de pe acum un marcator pentru însămînţarea porumbului în cuiburi aşezate în pătrat.

Am privit cu respect la munca acestui gospodar care dornic să aplice metode înaintate de muncă pentru a spori rodnicia pămîntului, îşi făurea cu dibăcie o unealtă simplă, dar preţioasă.

Am mai aflat atunci că peste drum de casa lui Cadar, la locuinţa lui Laoş Balaş, era organizat unul din centrele de încercare a puterii de germinaţie a seminţelor. Se organizaseră aceste centre pe grupuri şi case.

Ieşind în uliţă, am văzut cîteva care încărcate cu gunoi de grajd trecînd către cîmp. Printre cei ce duceau îngrăşămintele ogorului era şi Fabian Andrei, un alt fruntaş al recoltelor bogate.

Preşedintele sfatului şi-a lnat rămas bun de la noi. Se ducea la sfat, pentru ca împreună cu deputaţii săteşti, care răspund fiecare de cîte un sector al satului, să alcătuiască lista celor ce urmau să se prezinte a doua zi cu uneltele la centrul de reparat din comună. Pînă atunci se terminaseră reparaţiile la 140 de pluguri cu tracţiune animală, 106 grape, 2 prăşitori, 4 tractoare, 211 căruţe şi aşa mai departe.

In Biharea pregătirile pentru campania de primăvară sînt în toi, iar roadele întrecerii între ţăranii muncitori sînt cu fiecare zi tot mai frumoase...

★

Nu departe de Biharea, tot pe valea Crişului, se află comuna Tileagd. De cum treci hotarul acestei comune şi priveşti ogoarele semănate cu grîu şi orz de toamnă ale ţăranilor muncitori, îţi dai seama că aici nu există aceeaşi preocupare pentru îngrijirea culturilor ca în comuna vecină. Pe alocuri, pe terenurile mai joase, firul plăpînd şi verde al plantei abia se vede sub apa care bălteşte. Dacă-l întrebi pe agentul agricol Filip Teodor de ce nu-i îndrumă pe ţăranii muncitori să facă şanţuri pentru scurgerea apei, dînsul îţi răspunde cu nepăsare:

— Lasă tovarăşe, e bună şi apa la ceva. Se mai îneacă în ea şoarecii cîmpului.

Privesc cu atenţie la acest om în vîrstă şi-mi dau seama că într-adevăr el nu glumeşte. Totuşi, îndrăznesc să-i spun:

— Ciudat fel de a gîndi, tovarăşe Filip: ca să scapi de şoareci dai foc la moara? Incolo, cum staţi cu pregătirile pentru campania de primăvară?

— Foarte bine, îmi răspunde el iute. Foarte bine. Gîndim că am cîştigat întrecerea cu cei din Biharea. Pînă acum sîntem gata cu întocmirea tabelelor pentru organizarea centrelor de reparat maşini şi unelte. O să facem patru centre în Tileagd şi trei în satele Uileacu de Criş, Poşolaca, Tilecuş...

— O să? Dar cînd? Oare pînă la 1 aprilie o să înceapă să funcţioneze?

— Nu tovarăşe, mai curînd. Poate chiar luna viitoare.

Tovarăşul Filip n-a priceput ironia. Sau se face că n-o pricepe.

— Şi centrele de curăţire şi tratare a seminţelor?

— Astea o să le organizăm noi mai pe urmă...

— Dar probele de germinaţie?

— Le face fiecare gospodar acasă la el.

— Tovarăşe Filip, am mai întrebat într-un tîrziu, dar cu tovarăşul preşedinte nu se poate sta de vorbă?

— Nu, că-i plecat la un curs de trei luni la Oradea. Iar tov. Venter Traian, care-l ţine locul, e şi dînsul plecat. Pe semne undeva... pe teren. Iar tov. inginer Blaga, care-i repartizat la circumscripţia agrozooveterinară de aici, încă nu s-a prezentat... Iar tovarăşul...

Şi numărul celor care nu se interesează de pregătirile pentru primăvară continuă...

Am ieşit în uliţa largă a satului. Aici am stat de vorbă cu mulţi ţărani muncitori, de la care am aflat că sînt dornici să se pregătească cît mai bine pentru campania de primăvară, dar că nu li s-au asigurat de către sfatul popular condiţiile necesare. Pe bună dreptate se întrebau ei unde să-şi repare uneltele agricole, unde să aleagă sămînţa, unde şi cum să încerce puterea de încolţire a seminţei, cînd atît centrele de reparat cît şi cele de selecţionat seminţe încă nu sînt organizate.

Apucînd pe o uliţă ce duce către marginea de miazăzi a comunei, m-am pomenit în faţa unei firme: „Centrul de închiriat maşini şi unelte agricole". Mi-am zis: măcar aici o să găsesc ceva activitate. Dar un lacăt mare ce atîrna la uşa magaziei m-a făcut să înţeleg de la bun început cum stau lucrurile. Cineva care trecea tocmai atunci pe uliţă m-a informat că de cîteva luni lacătul acela şade la uşă ca un paznic credincios, ca nu cumva să umble cineva la uneltele agricole şi să încerce să le repare.

★

Timpul nu aşteaptă. Ca mîine vine primăvara. Oare tovarăşii de la sfatul popular al comunei Tileagd şi cei din conducerea cooperativei săteşti nu sînt convinşi de acest lucru? Nu socotesc oare că este timpul să zorească şi ei pregătirile pentru campania agricolă de primăvară?

G. JANGOCIU

O consfătuire plină de învățăminte

Din inițiativa Direcției generale a propagandei agricole din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în colaborare cu Direcția așezămintelor culturale din Ministerul Culturii, în zilele de 17, 18 și 19 ianuarie la Casa Agronomului din București a avut loc o consfătuire cu șefii secțiilor de propagandă din direcțiile agricole regionale. La consfătuire au mai luat parte, ca invitați, îndrumători culturali, bibliotecari, directori de cămine culturale, responsabili de colțuri roșii și case-laborator, cadre didactice etc.

Participanții la consfătuire au analizat în spirit critic și autocritic activitatea ce se desfășoară la sate pe tărîmul propagandei agricole, felul în care aceasta contribuie la răspîndirea cunoștințelor agrozootehnice în rîndul țăranilor muncitori, la ridicarea nivelului agrotehnic al agriculturii. Pe lîngă o serie de lipsuri care frînează buna desfășurare a propagandei agricole, consfătuirea a scos la iveală inițiative valoroase și forme noi, deosebit de interesante și rodnice, folosite în acțiunea de popularizare a regulilor agrozootehnice, a fruntașilor din agricultură și a metodelor lor de muncă.

Publicăm mai jos cîteva probleme din experiența muncii pe tărîmul propagandei agricole ridicate la consfătuire de către unii participanți.

Țăranii muncitori sînt dornici să învețe

Invățămîntul agrozootehnic de masă — a spus tov. inginer agronom Dudu Nicolae — s-a dovedit a fi forma principală și cea mai eficace de propagandă agricolă, de răspîndire în mijlocul oamenilor muncii din agricultură a cunoștințelor agrozootehnice. Din lucrările consfătuirii a reieșit că, în unele locuri, cursurile și cercurile agrozootehnice nu funcționează cum ar trebui. Acolo unde nu s-au asigurat toate condițiile pentru buna desfășurare a învățămîntului, la scurt timp după deschiderea cursurilor frecvența a slăbit mult. Și în raionul Huși au existat asemenea cazuri. Țăranii muncitori care ceruseră singuri să fie înscriși la cercurile agrozootehnice, le-au abandonat după primele lecții. De ce? Stînd în birou, n-am fi putut găsi răspuns la această întrebare și am fi ajuns la concluzia greșită că oamenilor nu le place să învețe. Realitatea e că oamenii muncii din agricultură învață cu sete, însă ei pretind tehnicienilor agricoli să le predea lecții bogate în conținut și pe înțelesul lor. Am întîlnit însă tehnicieni care se mărgineau doar să citească la cercurile agrozootehnice broșurile ce le-au fost trimise. Astfel de „lecții" sînt neinteresante și prea puțin folositoare. Numai cei mai răbdători dintre cursanți puteau să le asculte pînă la capăt fără să moțăie.

De aceea, am luat urgent măsuri pentru îmbunătățirea calității învățămîntului. In primul rînd, am făcut o altă repartizare a lectorilor, trimițînd la fiecare cerc sau curs agrozootehnic tehnicianul care cunoaște mai bine oamenii și solul din satul respectiv. Tehnicianului Constantinescu Tiberiu, de exemplu, i s-a încredințat conducerea cursului din gospodăria agricolă colectivă căreia i-a acordat asistența agrotehnică în anul trecut. Pe lîngă faptul că oamenii îl cunosc și au încredere în el, tovarășul Constantinescu Tiberiu poate să vină în sprijinul afirmațiilor teoretice cu exemple concrete din gospodărie.

Repartizarea justă a lectorilor nu este însă singura măsură ce se impune pentru ridicarea nivelului învățămîntului. Asistînd la mai multe lecții, am văzut ca unii ingineri agronomi nu explicau termenii tehnici, iar alții, din dorința de a face lecțiile pe înțelesul cursanților, le goleau de conținutul lor științific. Am luat atunci măsura ca săptămînal, și anume, în fiecare luni, lectorii cercurilor și cursurilor agrozootehnice să vină la centrul raional cu planul lecției pregătit. Unul dintre ei expune lecția, așa cum ar face-o în fața cursanților. După aceea se face critica lecției. Observațiile juste sînt trecute de fiecare tehnician în planul lecției sale. In urma aplicării acestei metode, lecțiile sînt predate la un nivel științific corespunzător și pe înțelesul țăranilor. In felul acesta nu mai avem situații ca cele din anii trecuți, cînd ne trezeam după cîteva lecții că numărul cursanților scădea. Acum numărul cursanților crește într-una.

Trebuie spus însă că am putea avea rezultate și mai frumoase, dacă ne-am bucura de mai mult sprijin din partea sfaturilor populare comunale. In raionul Huși sînt unii președinți de sfaturi populare comunale care nu acordă absolut nici o importanță învățămîntului agrozootehnic. Ei consideră că tehnicienii agricoli trebuie să se ocupe de învățămîntul agrozootehnic numai atunci cînd nu mai e nimic altceva de făcut. Tov. Suluc Ion, președintele sfatului popular al comunei Deleni, a interzis tehnicienei Jigoreanu Maria să predea o lecție la cercul agrotehnic pe motiv că e mai important să lucreze la registrul agricol. Intrucît cursanții erau adunați, tehniciana a insistat, dar președintele nu i-a dat voie să plece. La fel a procedat și tov. Chivu Ștefan, președintele sfatului popular al comunei Averești. Iată două exemple ce demonstrează că învățămîntul agrozootehnic de masă nu este considerat pretutindeni ca o sarcină de frunte a întregului aparat al sfaturilor populare. El mai este încă lăsat numai în seama secțiilor agricole. Ar fi timpul ca și tovarășii mai înainte amintiți să înțeleagă că învățămîntul agrozootehnic de masă este o importantă sarcină de stat, obligatorie și pentru ei.

Un cerc agrotehnic permanent

De 5 ani conduc cercul agrotehnic din satul Chetrești, comuna Bălteni, raionul Vaslui — a arătat tov. Călin Cezar, responsabilul cercului agrotehnic de aici. Am început cu 10 cursanți. Nici carte nu prea știau pe atunci. Printre cei zece cursanți era și o femeie, Natalia Mihalcea. Ii strigau chiaburoaicele că de cînd se știe nici cu mămăligă nu s-a săturat vreodată și acum a ridicat nasul, îi trebuie învățătură! Ea le răspundea semeață: „o să mănînc de acum încolo numai pîine albă, că doar pentru asta merg să învăț".

Prin atitudinea ei hotărîtă, Natalia Mihalcea a fost un exemplu și pentru ceilalți cursanți, la început, cînd oamenii nu erau încă pe deplin convinși de foloasele învățăturii. Și tot ea a fost prima dintre membrii cercului care s-a înscris în gospodăria agricolă colectivă.

In cei 5 ani de activitate, cercul nostru a crescut. Avem acum 25 de cursanți. Dacă înainte de începerea lecțiilor aș face apelul, i-aș jigni, fiindcă nu s-a întîmplat să lipsească vreunul fără motiv temeinic. La propunerea cursanților, înscrierile s-au făcut pe bază de cereri. Prin aceste cereri, cursanții se obligă să nu lipsească de la nici o lecție, să fie silitori la învățătură, să ia parte la muncile și demonstrațiile de pe terenul experimental și să aplice pe ogoarele lor tot ce învață. Tot la cererea cursanților am hotărît, încă de anul trecut, ca cercul agrotehnic să nu-și întrerupă activitatea nici în timpul verii. In vara trecută, am avut lecții în fiecare duminică. Inainte de plivit, am ținut o lecție despre întreținerea păioaselor. Aproape de seceriș, le-am vorbit cursanților despre importanța recoltării griului în pîrgă. Cu alte cuvinte, temele lecțiilor cuprindeau muncile agricole din perioada respectivă.

Pe lotul experimental am semănat, între altele, porumb în trei feluri: în cuiburi așezate în pătrat, în rînduri și prin împrăștiere. Fiecare fel de semănătură am împărțit-o în două parcele. Pe una din parcele porumbul a fost mușuroit, așa cum mai fac încă unii țărani muncitori din sat, pe cealaltă l-am prășit de mai multe ori. Aproape de recoltat, membrii cercului au chemat numeroși țărani muncitori din sat să viziteze lotul demonstrativ, pentru a-i convinge că semănatul în cuiburi așezate în pătrat și prășitul fără mușuroi duc la sporirea recoltei. Vizita țăranilor muncitori pe lotul demonstrativ n-a fost pe placul chiaburilor. Ei au scornit că membrii cercului au udat porumbul de pe parcela semănată în cuiburi așezate în pătrat și de aceea a crescut atît de frumos. Noi am invitat atunci țăranii muncitori pe ogorul lui Costică Calmuschi. Semănînd porumbul în pătrat, pe teren pregătit de cu toamnă, Costică Calmuschi a obținut de două ori mai mult porumb la hectar decît media pe comună. Noi am organizat și diverse demonstrații pe ogoarele mai multor membri ai cercului. O astfel de demonstrație am făcut și în lanul de secară al lui Vasile Popa, pentru a arăta cum se face polenizarea artificială.

Prin rezultatele obținute în producție de membrii săi, cercul agrotehnic și-a cucerit încrederea tuturor țăranilor muncitori din Chetrești. Pentru a veni în sprijinul cît mai multora, noi am așezat în mijlocul satului o tablă pe care scriem în fiecare duminică lucrările agricole ce trebuie executate săptămîna următoare.

Cercul nostru a înființat și o expoziție agricolă comparativă. In expoziția noastră poți întîlni, alături de griu cu bobul mare, sănătos, luat de pe ogorul unui fruntaș care a lucrat după metode înaintate, griu cu bobul mic, zbîrcit, luat din sacul unui codaș care n-a avut încredere în regulile agrotehnice și nu le-a aplicat.

Acestea sînt, în parte, realizările cercului agrotehnic din satul Chetrești. Realizări de seamă, veți spune unii dintre dumneavoastră. Membrii cercului nostru au însă altă părere. Ei vor un lot experimental mai mare, un laborator, și mai vor, cît timp durează iarna, o lecție în fiecare seară. Dorințele acestea le au oameni ca Ion Costache, Ion Ticon, Nicolae Sălceanu, Vasile Grosu și alții, care au terminat, la vîrsta de 50 de ani, școala de alfabetizare.

Cartea agrotehnică, sfătuitor și îndrumător de preț

Cînd mi-am început munca de bibliotecară, aveam puține cărți agrotehnice — a spus în cuvîntul său tovarășa Cadaru. Nici 300. In schimb, amatori să le citească am avut, în anul ce a trecut, mai mult de o mie. Pentru răspîndirea cărții agrotehnice, am înființat pe lîngă bibliotecă un colectiv anume. Apoi m-am interesat la sfatul popular ce însămînțează fiecare gospodar în parte. Am procedat așa fiindcă mi s-a întîmplat mai înainte să trimit cărți despre sfecla de zahăr unor țărani care nu cultivau planta aceasta.

Intrucît numărul cărților agrotehnice era mic, am folosit la maximum cercurile de citit. Azi avem în comună 22 de asemenea cercuri. Totdeauna am grijă ca la fiecare lectură în colectiv să ia parte și cineva mai bine pregătit în problema respectivă, pentru a da explicațiile necesare. In timpul verii, activiștii voluntari ai bibliotecii au mers pe cîmp să vadă dacă cititorii lucrează după cum au învățat din cărți sau tot după metodele vechi. Pe cei care au lucrat după carte și au obținut recolte mari, i-am popularizat. Din luna noiembrie am început să ținem consfătuiri cu cititorii. La aceste consfătuiri iau cuvîntul fruntașii recoltelor bogate, care arată cum i-a ajutat cartea agrotehnică...

*

...Bibliotecara din comuna Bucecea, regiunea Suceava, a vorbit puțin. Dar a împărtășit o experiență prețioasă pentru miile de bibliotecari de la sate, care au datoria să facă din cartea agrotehnică un sfătuitor și nedespărțit prieten al țăranului muncitor.

Contribuția învățătorilor la ridicarea nivelului agrotehnic al agriculturii

Este în firea noastră să-i respectăm și să-i iubim pe cei care ne-au învățat carte — a arătat la începutul cuvîntării sale tov. Petre Gheorghe, directorul școlii elementare de 7 ani din comuna Teiu. Unii dintre foștii mei elevi, azi gospodari în toată firea, vin deseori pe la mine să-mi ceară cîte un sfat. Și-mi crește inima de bucurie cînd pot să le dau un sfat bun. Odată — sînt poate zece ani de atunci — un fost elev m-a întrebat cum să-și muncească mai bine pămîntul. N-am știut ce să-i spun. Nici pînă în ziua de azi n-am uitat ce prost m-am simțit atunci. Astăzi însă pot spune, fără să mă laud, că cunosc agricultură. Cît mine cunosc și ceilalți 18 învățători și profesori de la școala elementară din comuna Teiu, raionul Topoloveni. Ascultînd îndemnul organizației de bază din comună, noi am început să învățăm agrotehnică pentru a putea fi dascăli nu numai celor mici, ci și celor de o seamă cu noi, pe care să-i ajutăm astfel în lupta pentru recolte mai bogate. Invățăm din cărți și de la inginerul Androne de la S.M.T.-Teiu, care predă cadrelor didactice din comuna noastră două lecții lunar. Toți cei 18 învățători și profesori din Teiu sînt astăzi propagandiști pentru o agricultură înaintată. Prin discuții, prin conferințe, dar mai cu seamă prin lotul demonstrativ al școlii elementare, noi îi învățăm pe țăranii muncitori din comuna noastră cum să-și lucreze mai bine pămîntul. Astă-vară, pe lotul demonstrativ al școlii, puteau fi deseori întîlniți țărani muncitori din comună. Ei veneau aici să vadă cum îngrijim noi culturile pentru a face și ei la fel. Acolo s-au ținut multe lecții urmate de demonstrații practice. Ele au căpătat denumirea de „lecții pe lot". Pe lotul școlii noastre au văzut prima dată țăranii muncitori din comună griu de toamnă iarovizat, semănat primăvara. Tot acolo au văzut că un vrej de castravete dă o recoltă de aproape două ori mai mare dacă i se face ciupitul.

Elevii școlii elementare au devenit aprigi susținători ai metodelor agrotehnice pe care le învață pe lotul demonstrativ. Fiecare dintre ei și-a făcut o lădiță în care încearcă puterea de încolțire a semințelor pe care părinții lor le vor folosi la primăvară.

In comuna Teiu e lucru știut că pînă nu de mult mai nimeni nu se ocupa de cultivarea zarzavaturilor. Noi am pregătit răsaduri pentru mulți țărani muncitori și i-am învățat cum să le planteze și să le îngrijească. Astăzi țărani muncitori ca Gheorghe I. T. Ivașcu, Costel Turlete, Dumitru Petre și-au făcut răsadnițe proprii. Deși în comună sînt mulți duzi, nimeni nu creștea viermi de mătase. Școala elementară a crescut prima viermi de mătase, iar cadrele didactice au convins 60 de familii să-i urmeze exemplul. Pentru a dezvolta creșterea viermilor de mătase, școala elementară a înființat o pepinieră pentru 10.000 de puieți de dud, care vor fi dați țăranilor muncitori să-i sădească în grădini și pe marginea drumurilor.

In felul acesta cadrele didactice din comuna Teiu duc o muncă susținută pentru introducerea metodelor avansate în agricultură, pentru sporirea producției agricole.

Propaganda agricolă prin forme diferite și atrăgătoare

In cuvîntul său, tov. Pavel Ion, directorul căminului cultural din comuna Nicșeni, raionul Botoșani, a spus:

— Țăranii muncitori din comuna Nicșeni, raionul Botoșani, aplică cu toții metode agrotehnice avansate și obțin recolte mai mari decît cei din satele vecine. Pînă să fie convinși însă că este în propriul lor interes să-și lucreze pămîntul după metode științifice, s-a depus multă muncă. Căminul cultural din comună a căutat și caută să sprijine această acțiune prin forme cît mai variate și plăcute. Atît timp cît noi am folosit în munca de propagandă agricolă numai conferințele și citirea în colectiv a broșurilor agrotehnice, rezultatele au fost slabe. Atunci am hotărît să însoțim fiecare conferință cu un program artistic prezentat de echipele de cor, dansuri și teatru ale căminului. Căutam, pe cît era posibil, ca programul artistic să servească tema conferinței. Astfel, cînd li s-a vorbit țăranilor despre posibilitatea sporirii recoltei la hectar prin aplicarea unui complex de reguli agrotehnice, echipa de teatru a jucat piesa „Oamenii poruncesc pămîntului". Iar cînd li s-a vorbit despre importanța recoltatului în pîrgă, am prezentat piesa de teatru „Secera Anuței". Aceste două piese de teatru au susținut prin mijloace artistice subiectele conferințelor.

Iată și un alt exemplu: la noi în comună, pînă nu de mult, gunoiul de grajd nu era folosit de către toți țăranii muncitori. Prin conferințe, planșe comparative, convorbiri și alte metode, noi am căutat să-i convingem pe oameni să-l folosească la îngrășarea ogoarelor. In acest scop, le-am citit și capitolul respectiv din romanul „Cavalerul stelei de aur", care i-a convins mai mult decît toate celelalte forme folosite.

După ce țăranii muncitori s-au convins de folosul aplicării regulilor agrotehnice, ne-am străduit să asigurăm și un conținut științific mai bogat propagandei agricole. Lecțiile cercului agrotehnic sînt predate de tehnicieni bine pregătiți. Tot ei țin și cicluri de conferințe agricole la care iau parte țăranii muncitori neînscriși în cercul agrotehnic. De asemenea, am organizat și „sfatul agrotehnic săptămînal", care constă din conferințe în legătură cu muncile curente sau din consultații pe o temă agricolă actuală.

După ce a căzut prima zăpadă, am avut un sfat agrotehnic despre reținerea zăpezii pe ogoare. Țăranii muncitori Iliescu Constantin, Rusu Ion, Bălan Vasile și mulți alții au trecut chiar de a doua zi la confecționarea de parazăpezi.

La căminul cultural din comuna noastră, au fost invitați fruntași care au vorbit consătenilor lor despre metodele folosite în cultura diferitelor plante. Printre cei care au vorbit despre metodele lor e și țăranul muncitor Iliescu Gheorghe, care, anul trecut, deși timpul n-a fost prielnic culturii griului, a recoltat 3.248 kg la hectar. Despre introducerea în cultura mare a griului ramificat a vorbit țăranul muncitor Iliescu Constantin. El a însămînțat și griu ramificat pe suprafața de 40 m.p., obținînd o producție de 7.625 kg la hectar.

Fruntașii din comuna Nicșeni sînt popularizați de către brigada artistică de agitație, prin gazetele de perete și cu ocazia serbărilor date la căminul cultural. Pentru viitor ne propunem să le dăm steaguri de fruntași, să le trimitem scrisori de mulțumire; de asemenea cu prilejul sărbătorilor lor de familie, brigada artistică de agitație îi va vizita acasă, prezentînd programe artistice numai pentru ei.

Cu prilejul acestei consfătuiri, am aflat despre multe alte metode pe care noi nu le-am folosit de loc pînă acum. Le vom introduce în planul nostru de activitate pentru a munci cu și mai multă eficacitate pentru continua ridicare a nivelului agrotehnic al țăranilor muncitori din comuna noastră, pentru creșterea bunăstării lor și a întregului popor muncitor.

Laboratorul gospodăriei colective

In cuvîntul său, tov. Dobre, responsabilul casei-laborator a gospodăriei agricole colective din comuna Șelimbăr, raionul Sibiu, a arătat rolul caselor-laborator în propagarea cunoștințelor agrotehnice.

— Cu vreo trei ani în urmă — a spus vorbitorul — colectiviștii din Șelimbăr au format prima casă-laborator din raionul Sibiu. La început această casă-laborator nu dispunea decît de cîteva produse agricole. Fiecare produs agricol avea o etichetă pe care scria cînd a fost însămînțat, de către cine, ce reguli agrotehnice s-au aplicat, cînd a fost recoltat. Produsele agricole ale casei-laborator serveau ca material documentar local pentru lecțiile cursului agrotehnic. Cu sprijinul secției agricole a sfatului popular raional, casa-laborator s-a dezvoltat. Ea posedă astăzi aparatele și materialele necesare, precum și un lot experimental necesar cercetărilor. Pe terenul demonstrativ al casei-laborator se încearcă diferite soiuri de cereale pentru a vedea care sînt cele mai productive în condițiile de sol și climă de la noi pentru a fi apoi introduse în cultura mare. Impreună cu alți colectiviști am întreprins cercetări care au dat bune rezultate, în legătură cu hibridarea porumbului. Tot în urma experiențelor și demonstrațiilor organizate de casa-laborator, au fost puse în practică pe scară largă metode ca iarovizarea griului și folosirea ghivecelor nutritive.

Realizările casei noastre laborator au atras atenția colectiviștilor și țăranilor muncitori cu gospodării individuale din comunele și satele vecine Șelimbărului. Ei ne-au vizitat deseori, interesîndu-se de rezultatele experiențelor noastre și cercetînd culturile din lotul demonstrativ. Astfel, casa-laborator a gospodăriei agricole colective din Șelimbăr a devenit un factor de răspîndire a metodelor agrotehnice înaintate, un propagandist pentru o agricultură științifică.

CONCLUZII

Consfătuirea ținută la Casa Agronomului a constituit un schimb util de experiență pentru cei care lucrează în domeniul propagandei agricole. Din experiența pozitivă expusă în consfătuire, din observațiile critice precum și din sugestiile și propunerile făcute în vederea îmbunătățirii activității pe tărîmul propagandei agricole, participanții au tras învățăminte prețioase, care le vor fi de un real folos în munca de viitor.

Ziarul nostru va continua să facă cunoscut cititorilor săi și alte inițiative și metode noi înaintate folosite în munca de propagandă agricolă. Acestea vor ajuta tuturor celor care lucrează în domeniul propagandei agricole să-și îmbunătățească metodele de muncă, să întrebuințeze forme noi, variate, instructive, plăcute și cît mai rodnice.

Un eveniment important în istoria poporului nostru

La 24 ianuarie s-au împlinit 96 de ani de la unirea Moldovei și Țării Romînești într-un singur stat național. Unirea celor două principate romînești constituie un eveniment de mare însemnătate în viața poporului nostru, eveniment care a dat un puternic avînt dezvoltării statului romîn.

Unirea Moldovei și a Țării Romînești într-un singur stat era cerută de însăși dezvoltarea celor două principate. La sfîrșitul veacului al XVIII-lea, principatele romînești au pornit pe drumul dezvoltării capitalismului, menținînd în același timp puternice rămășițe feudale. Dezvoltarea capitalistă a principatelor romîne a dus la o puternică creștere a schimbului de mărfuri și a comerțului nu numai înăuntrul fiecărui principat, ci mai ales între cele două principate, formînd astfel o singură piață națională.

Burghezia, clasa care creștea și se dezvolta o dată cu capitalismul, era direct interesată în crearea unui singur stat național, care avea să asigure libertatea deplină a comerțului în cadrul pieții naționale existente. Pentru burghezie însă, unirea însemna doar atingerea scopurilor ei și nicidecum înfăptuirea și a altor transformări sociale în interesul maselor muncitoare. Ea își făcea socotelile ca actul unirii să nu se înfăptuiască prin mișcarea maselor populare, ci prin mijlocirea a o serie de combinații diplomatice, prin intervenția diferitelor puteri străine.

Unirea Moldovei și a Țării Romînești într-un singur stat național a corespuns dorinței arzătoare a poporului romîn. Masele muncitoare și mai ales țărănimea vedeau în unire nu o simplă alipire a celor două principate, ci cu mult mai mult decît aceasta. Ele sperau că prin această unire se vor înfăptui și alte schimbări în viața lor și în primul rînd dezrobirea și împroprietărirea țăranilor, cerințe care n-au fost de fel rezolvate prin revoluția de la 1848. In Divanurile Adhoc (care erau sfaturi ale țării, alcătuite din boieri, dar în care intrau și cîțiva reprezentanți ai țărănimii), de multe ori s-au făcut auzite glasurile acestor reprezentanți, care, susținînd puternic ideia unirii, cereau îmbunătățirea vieții țăranilor, desființarea clăcii, a corvezii de veacuri la boieri.

Singura putere mare care a sprijinit de la început și în mod activ acțiunea poporului romîn pentru unire a fost Rusia. In conferințele internaționale, Rusia s-a pronunțat hotărît de partea unirii principatelor, propunînd ca și Anglia, Franța, Turcia și Austria să sprijine poporul romîn pentru ca acesta să-și realizeze dorința sa, adică unirea. In acțiunea sa de unire, poporul romîn era sprijinit și încurajat mai ales de către cercurile democratice din Rusia în frunte cu Cernișevschi și Dobroliubov.

Impotriva reacțiunii interne și în ciuda uneltirilor și dezaprobării țărilor străine ce se opuneau unirii, aceasta s-a realizat la 24 ianuarie 1859. Singura forță cu adevărat înaintată, patriotică, care a luptat pînă la capăt pentru înfăptuirea unirii și care a determinat realizarea însăși a actului unirii a fost poporul, masele populare asuprite și umilite. In ziua de 5 ianuarie 1859, A. I. Cuza a fost ales domn al Moldovei, după dorința și spre bucuria populației. La 22-23 ianuarie, mii de țărani și tîrgoveți din jurul Bucureștiului, mii de calfe și lucrători din manufacturile și fabricile Capitalei s-au adunat pe dealul mitropoliei și au împresurat clădirea unde își ținea ședințele adunarea electivă pentru alegerea domnului Țării Romînești. Mulțimea adunată cerea alegerea aceluiași domnitor pentru ambele principate și protesta împotriva locotenenților și a deputaților care voiau să aleagă pe foștii domnitori. Presiunea maselor a avut rezultatul dorit. De teamă să nu crească revolta maselor, de a nu se repeta anul 1848, în noaptea de 23 ianuarie, majoritatea membrilor adunării elective l-au ales pe A. I. Cuza și ca domn al Țării Romînești. Alegerea lui A. I. Cuza ca domn al Moldovei și al Țării Romînești, datorită presiunii maselor, a însemnat de fapt biruința acestora, făurirea importantului act al unirii naționale.

Unirea principatelor n-a dus însă și înfăptuirea celorlalte cerințe arzătoare ale maselor largi muncitoare. Burghezia, în coaliție monstruoasă cu moșierimea, a dus și mai departe o politică de exploatare singeroasă și subjugare a maselor muncitoare, a vîndut și mai departe țara cu bogățiile ei, puterilor străine.

Cu toate acestea, unirea Moldovei și a Țării Romînești a avut o însemnătate deosebit de mare în dezvoltarea statului romîn. Ca rezultat al unirii naționale s-a dezvoltat capitalismul și, împreună cu acesta, forța nouă socială, capabilă să înfăptuiască, pe cale revoluționară, năzuințele de veacuri ale poporului. Această forță socială a fost clasa muncitoare, care, sub conducerea partidului său, și în alianță cu țărănimea muncitoare, a luptat pentru adevărata eliberare națională și socială a poporului romîn, pentru ca visurile făuritorilor unirii naționale să se îndeplinească.

Adaptarea batozelor de treier pentru tocatul nutrețurilor grosiere

In timpul iernii, furajele grosiere alcătuiesc principala hrană a vitelor. In această grupă de furaje, cocenii de porumb intră într-o proporție destul de mare. Cocenii de porumb dați vitelor fără a fi preparați nu sînt folosiți în întregime, pierderile ridicîndu-se pînă la 70 la sută. Pentru a înlătura aceste pagube, cocenii trebuie dați în hrana animalelor numai după ce au fost tocați și saramurați.

Tocarea cocenilor de porumb necesari pentru hrana animalelor în timpul iernii se face cu ajutorul tocătoarelor manuale sau mecanice.

Delegația de lucrători din agricultura R. P. Ungare, care a fost de curînd în țara noastră, a arătat, în unitățile agricole socialiste pe care le-a vizitat, că la tocatul cocenilor de porumb se realizează un randament mare prin folosirea batozelor de treier reformate, adaptate în acest scop.

Adaptarea constă în eliminarea tuturor organelor batozei, în afară de: contrabătător, tobă (bătător) și planul mic înclinat. Planului mic înclinat i se dă o oblicitate mai accentuată față de poziția inițială. In dreptul extremității de jos a planului mic înclinat, se montează un oblon de scînduri căruia i se lasă o deschizătură pe unde iese din batoză nutrețul mărunțit. Partea opusă deschizăturii este închisă cu o scîndură. Pe tobă, în locul șinelor care se demontează (4—6 buc. din cele 8), se fixează în șuruburi cîte o lamă de oțel, ascuțită la vîrf în direcția învîrtirii, la fel ca șinele de tobă.

Dimensiunile acestor lame de oțel care toacă cocenii sînt de 6—8 mm grosime, 52—60 mm lățime, lungimea fiind în funcție de mărimea tobei (700—1350 mm).

Axul și roțile din spate ale batozei se deplasează spre centru, după care batoza se secționează (se taie) după cum se vede în figura de mai jos.

SECȚIUNE LONGITUDINALĂ PRIN BATOZA ADAPTATĂ PENTRU TOCATUL NUTREȚURILOR

1. Masa coșarului — 2. Locul coșarului — 3. — Contrabătător — 4. Toba — 5. Planul mic înclinat — 6. Scîndura din fața tobei.

Turația tobei în timpul lucrului este de 900—1000 ture pe minut. La această turație cocenii de porumb sînt bine mărunțiți.

O asemenea adaptare a fost făcută în gospodăria agricolă colectivă „Gh. Doja" din comuna Acățari, raionul Tg. Mureș. Cu această batoză transformată în tocătoare, colectiviștii din Acățari toacă în zece ore pînă la 2 vagoane de coceni de porumb.

Ținînd seama de randamentul mare pe care îl dau tocătoarele obținute prin adaptarea batozelor de treier și de volumul mare de coceni de porumb și alte nutrețuri grosiere ce se dau în hrana animalelor, mai ales în gospodăriile agricole de stat și colective, se recomandă ca fiecare batoză de treier reformată să fie adaptată pentru tocarea nutrețurilor grosiere.

Realizînd pe această cale cît mai multe tocătoare, în gospodăriile agricole de stat, gospodării colective și S.M.T.-uri se va face un important pas înainte pe calea valorificării complete a furajelor grosiere și a mecanizării muncii în zootehnie.

Ing. AUREL Z. STAICU
din Direcția bazei furajere din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Intr-o scrisoare trimisă redacției noastre, corespondentul voluntar Kovacs Alexandru ne-a semnalat o serie de abateri de la disciplina financiară, săvîrșite de șeful contabil Penea Ion și casiera Satller Elisabeta de la stațiunea de mașini și tractoare Neudorf, raionul Lipova, regiunea Arad.

Această sezisare a fost trimisă de către redacție organelor competente pentru cercetări.

Din verificările făcute a reieșit că cele semnalate corespundeau realității. La acest S.M.T., în urma familiarismului ce domnea între membrii colectivului de conducere și unii salariați ca: achizitori de materiale, casieră și alții, cît și a muncii superficiale și necinstite a șefului contabil, s-au sustras din fondurile de producție și de asigurări sociale aproape 10.000 lei. Alți peste 30.000 lei din fondurile S.M.T.-ului sînt blocați, tot din vina șefului contabil care a dovedit și o totală lipsă de simț gospodăresc în administrarea banilor.

Șeful contabil Penea Ion a mai sustras împreună cu casiera Satller Elisabeta și alte importante sume de bani.

Munca necinstită a șefului contabil și lipsa simțului de răspundere a directorului Cioarsă Uroș față de fondurile bănești ale stațiunii, reiese și din faptul că din fondurile destinate reparațiilor ei au plătit prin virament 40 kg vermut și 20 kg rachiu care au fost consumate la un banchet „restrîns", organizat cu ocazia inaugurării unui teren sportiv.

De asemenea, tot din fondurile stațiunii, vîrfurilor din conducere li s-au plătit lunar abonamente de tren de la Neudorf pînă la Arad. Prin aceasta s-au nesocotit și călcat în mod grosolan prevederile H.C.M. nr. 2394/1952.

Posesorii acestor abonamente de tren, deși călătoreau pe contul stațiunii, atunci cînd mergeau în delegație la Arad, mai decontau, pe lîngă diurnă, și transportul pe C.F.R. bineînțeles fără a prezenta biletele de tren respective, motivînd că le-au pierdut. Șeful contabil și directorul stațiunii aprobau aceste deconturi, sustrăgînd astfel și pe această cale importante sume de bani din fondurile S.M.T.-ului.

Organele în drept au înlăturat din serviciu pe Cioarsă Uroș, director, Penea Ion, șef-contabil, și Satller Elisabeta, casieră, cărora li s-au intentat totodată acte de trimitere în judecată.

Ne vorbesc fruntaşii din agricultură

Cum hrănesc şi îngrijesc purceii

La început, cînd am fost angajată la crescătoria de porci a gospodăriei de stat Chirnogi, m-am simţit tare stingherită. Tovarăşii mei munceau altfel după alte metode de muncă, pe care eu nu le cunoşteam. Cu timpul, în cei patru ani de cînd lucrez în gospodărie, lucrurile s-au schimbat. Am început să citesc şi eu broşuri şi cărţi în legătură cu creşterea porcilor, dintre care cel mai mult mi-a ajutat cartea „Creşterea porcilor" de A. P. Redchin. Muncind aşa după cum am învăţat din cărţi şi după cum mi-au arătat medicul veterinar şi crescătorii cu mai multă experienţă, am ajuns să fiu socotită drept o bună îngrijitoare de porci.

In cele de mai jos voi căuta să împărtăşesc şi altora din experienţa mea. Eu primesc purceii îndată după înţărcare, adică în vîrstă de cel mult două luni. In această perioadă purceii cresc repede şi dacă nu i-am hrăni şi îngriji bine, ar slăbi văzînd cu ochii. Ingrijirea lor raţională nu este de loc uşoară, mai ales în primele zece zile după înţărcare, cînd ei sînt foarte neliniştiţi şi nu au poftă de mîncare. Pentru a-i face să mănînce mai cu poftă, nu le dau decît nutreţuri dospite. Trebuie să arăt însă că niciodată noi nu dospim mai mult nutreţ decît cel de care este nevoie la o singură masă, deoarece ne-am convins că dacă trece mai mult timp se alterează.

Unui purcel în vîrstă de 2—4 luni eu îi dau pe zi următoarea raţie: ovăz 0,700 kg, orz 0,400 kg, mazăre 0,400 kg, porumb 0,200 kg, tărîţe 0,200 kg. Această raţie o dau în cinci tainuri şi numai la ore fixe. Deosebit purceii primesc un supliment de făină de carne, praf de cretă, sare şi cărbune vegetal fără măsură pe care îl pun în nişte jghebuleţe, atît în boxe cît şi afară în padocuri. Din experienţa sovietică am învăţat că în primele 20 de zile după înţărcare, purceii trebuie hrăniţi cu acelaşi fel de nutreţ cu care au fost hrăniţi şi în ultimele 20 zile înainte de înţărcare. Hrana purceilor de la 4 la 6 luni este formată din aceleaşi amestecuri de nutreţuri dospite, date însă în alte cantităţi şi anume: orz 0,600 kg, ovăz 0,450 kg, mazăre 0,450 kg, porumb 0,300 kg, tărîţe 0,350 kg. Această raţie se împarte în patru tainuri şi se completează cu făină de carne 50 de grame, praf de cretă 10 grame, sare 8 grame, cărbune vegetal la discreţie. Acum, în timp de iarnă noi dăm purceilor şi rădăcinoase şi fîn de leguminoase, în afară de nutreţurile concentrate. Din primăvară şi pînă toamna îi ducem porcii la păşune.

Conducerea gospodăriei s-a îngrijit din vreme ca sectorul zootehnic să fie aprovizionat cu cantităţile necesare de nutre-

ţuri rădăcinoase şi fîn de bună calitate pentru hrana porcilor pe timpul iernii. Fînul a fost depozitat în apropierea crescătoriei, pentru a ne fi cît mai la îndemînă. In ce priveşte rădăcinoasele noi am însilozat peste 6 vagoane de sfeclă şi cantităţi mari de cartofi. Din fînul de lucernă, cu ajutorul unei mori cu ciocane care se află chiar lîngă maternitatea de scroafe, noi facem făină de lucernă, care constituie un aliment preţios în hrana porcilor şi poate economisi cu succes o parte din concentrate.

Menţinînd permanent o desăvîrşită curăţenie în boxe şi padocuri şi hrănind purceii aşa cum am arătat, eu am reuşit să obţin la fiecare purcel din lotul de 4 pînă la 6 luni un spor zilnic în greutate de 830 de grame. Datorită succeselor mele mi-am mărit mult şi cîştigurile, realizînd un salariu mediu lunar de 900 de lei. Astăzi locuiesc într-o casă nouă pe care am construit-o anul trecut, mi-am cumpărat mobilă nouă, aparat de radio şi multe alte lucruri necesare.

In crescătoria noastră de porci nu numai eu am obţinut succese în muncă, ci şi mulţi alţi tovarăşi. Astfel, în luna august 1954 îngrijitorul de scroafe Gheorghe Petre a obţinut, de la cele 13 scroafe pe care le-a avut în grijă, cu 48 de purcei mai mult decît prevăzuse planul. La obţinerea succeselor noastre au contribuit într-o mare măsură medicul veterinar Cernea Ilie şi brigadierul Popescu Alexandru, care ne îndrumă şi ne ajută permanent. De asemenea, conducerea gospodăriei ne-a creat cele mai bune condiţii de muncă, ceea ce contribuie la îndeplinirea planului de producţie cu importante procente. Astfel, numai în anul trecut au fost construite două graiduri, s-a renovat maternitatea de scroafe, s-a amenajat un bazin cu o capacitate de trei vagoane de apă pentru scăldatul porcilor în timpul verii. In scurtă vreme vom introduce în alte două graiduri linie decovil, mecanizînd astfel în întregime transportul gunoiului şi al furajelor.

Pentru a ne ridica mai mult calificarea profesională şi a obţine cît mai bune rezultate în munca noastră, acum în timpul iernii noi urmărim cu regularitate lecţiile ce se ţin în cadrul cursului profesional de trei luni, organizat în gospodărie.

Noi nu ne declarăm mulţumiţi cu realizările de pînă acum. In 1955 sîntem hotărîţi să obţinem depăşiri de plan cu mult mai mari decît cele din anul trecut, pentru a îndeplini cu cinste sarcinile ce ne revin în lupta pentru o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii. Sporurile de greutate obţinute la porci în primele zile din acest an ne încredinţează că hotărîrea noastră se va transforma în fapt.

SACHIN IVANA
Ingrijitoare de purcei la gospodăria de stat Chirnogi, regiunea Bucureşti

Din experienţa mea de crescător de oi

Meseria de cioban am îndrăgit-o de mic copil. Am deprins-o de la bătrînii mei care tot ciobani au fost, dar de învăţat pot spune că am învăţat-o abia de cînd lucrez la ferma gospodăriei de stat.

Cînd mi-am început meseria aci, gospodăria număra doar cîteva sute de oi. Dovedind interes şi dragoste pentru creşterea oilor, am fost trimis la un curs de calificare, la ferma Icgălia, unde se crease un centru de selecţionare a oilor. Aici am căpătat multe cunoştinţe care mi-au fost de mare folos. La întoarcerea mea în gospodărie, efectivul de oi crescuse la 1700, iar eu, din ciobănaşul de pînă mai ieri, am fost numit maistru crescător.

In 1950 s-au construit primele patru adăposturi pentru oi. In momentul de faţă avem 10 saivane, iar anul acesta vom mai face încă două.

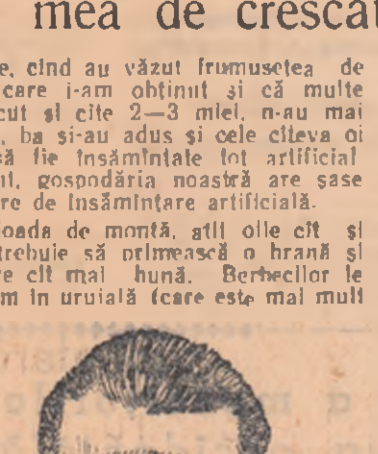
Pentru a putea urmări şi îndruma îndeaproape munca ciobanilor, am împărţit întreaga turmă în grupe. Am alcătuit astfel mai multe grupe de oi mame. Tineretul, de asemenea, l-am împărţit în grupe de cîte 500; la rîndul lor, am împărţit aceste grupe, în perioada de la înţărcare pînă toamna, în turme de cîte 250 miei. La fiecare grupă există un cioban şef şi cîte trei ciobani. Impărţirea muncii în acest fel mi-a dat posibilitatea să am o evidenţă exactă a animalelor. Fără o astfel de evidenţă, nu poate fi vorba de selecţie şi nici de creşterea productivităţii oilor.

Gospodăria are astăzi un număr de 12.000 de oi ţigăi numai din prăsilă proprie şi fiecărui animal i se cunoaşte bine originea.

Pentru acest succes avem mult de mulţumit crescătorilor sovietici de animale, a căror experienţă înaintată am aplicat-o şi noi.

In 1950 am fost trimis pentru două luni în Uniunea Sovietică unde am avut ocazia să învăţ atîtea lucruri minunate. Primind sprijinul conducerii, îndată ce m-am înapoiat în gospodărie am construit două laboratoare pentru însămînţarea artificială a oilor, aşa cum văzusem în sovhozurile sovietice. Ciobanii n-au avut încredere la început, dar în primăvara următoare, cînd au văzut frumuseţea de miei pe care i-am obţinut şi că multe oi au făcut şi cîte 2—3 miei, n-au mai zis nimic, ba şi-au adus şi cele cîteva oi ale lor să fie însămînţate tot artificial. In prezent, gospodăria noastră are şase laboratoare de însămînţare artificială.

In perioada de montă, atît oile cît şi berbecii trebuie să primească o hrană şi o îngrijire cît mai bună. Berbecilor le amestecăm în uruială (care este mai mult

din ovăz) şi ouă; de asemenea, le dăm morcovi şi fîn de lucernă de cea mai bună calitate. O atenţie deosebită trebuie să se dea oilor şi în perioada de gestaţie; o hrană neîndestulătoare şi de proastă calitate ca nutreţuri alterate, mucegăite ori îngheţate poate duce la lepădarea fătului.

In curînd vor începe fătările la oi. Noi luăm de pe acum măsuri care să le asigure condiţii bune de fătare. Astfel, am curăţit saivanele şi preparăm boxele pentru fătări. In vederea unei supravegheri permanente a oilor în această perioadă, vom alcătui, ca şi în ceilalţi ani, schimburi de noapte de cîte trei ore şi vom face un instructaj temeinic tuturor îngrijitorilor pentru ca ei să-şi cunoască precis sarcinile ce le revin.

După fătare, pînă la două săptămîni mieii se hrănesc numai cu laptele pe care îl sug de la mama lor. De la această vîrstă începem a-i obişnui şi cu nutreţuri concentrate, respectiv cu uruială de ovăz şi puţină de porumb stropită cu o soluţie de sare, din care la început dăm fiecăruia cîte 100—150 de grame pe zi. In acest scop, noi separăm mieii în nişte ocoale alăturale de ale mamelor, astfel ca ei să poată circula prin ochiurile grătarelor despărţitoare după voia lor.

Fînul de lucernă de cea mai bună calitate nu lipseşte niciodată. La vîrsta de trei luni, cînd de acum mieii sînt bine dezvoltaţi corporal, ei se înţarcă. Inţărcarea se face treptat pentru a-i obişnui mai bine cu furajele. Nici despărţirea de mama lor nu se face brusc. In prima perioadă a înţărcării îi lăsăm singuri doar în timpul nopţii. După un timp îi ducem şi dimineaţa în turmă separată, rămînînd numai după amiază în turma mamelor. Cînd sînt complet înţărcaţi, îi ducem la păşune în turme numai de tineret. Cîrlanele şi cîrlanii se ţin la un loc pînă la şase luni, cînd îi separăm pentru a evita mîrlirea lor înainte de vreme.

Ingrijind oile în felul acesta, aplicînd metode avansate în creşterea lor, am ajuns din ce în ce la rezultate tot mai bune. Am reuşit să obţin 5 vagoane de lapte peste planul anual. Şi în ce priveşte numărul mieilor, depăşirile sînt an de an tot mai mari. Aşa, de pildă, în 1950 s-a depăşit planul cu 850 de miei, iar anul trecut cu 650 (de la 6500 de oi fătătoare, 7150 de miei), prin fătări duble. Sînt sigur că anul acesta vom realiza depăşiri şi mai mari, fiindcă oile gestante s-au bucurat de o hrană mai bună şi o îngrijire mai atentă. Aceasta va da gospodăriei noastre posibilitate să livreze cantităţi mai mari de lapte, carne şi lînă pentru o mai bună aprovizionare a populaţiei.

ANDREI APOLOZAN
brigadier la G.A.S.-Pietroiu, regiunea Constanţa, decorat cu Ordinul Muncii clasa a II-a

Credite pe termen lung pentru ţăranii muncitori

In anul 1954 un număr de 252 de ţărani muncitori cu gospodării individuale, 124 întovărăşiţi şi 66 colectivişti din regiunea Suceava au primit din partea statului credite pe termen lung în valoare de peste un milion lei pentru procurarea de animale de producţie şi muncă, unelte agricole şi pentru a-şi construi case proprii şi graiduri pentru animale.

Cu ajutorul creditelor acordate, ei au cumpărat 303 vaci, 67 cai, 90 oi, 15 boi, 15 scroafe, şi-au construit locuinţe, au amenajat graiduri, cumpărîndu-şi în acelaşi timp şi uneltele agricole de care au avut nevoie.

Colectiviştii Haralambie Zegrea din satul Popeni, raionul Dorohoi, Gh. Covaşă din satul Măneuţi, raionul Rădăuţi, şi Zaharia Gafencu din comuna Romîneşti, raionul Suceava, şi-au cumpărat cu sumele primite împrumut cîte o vacă pentru gospodăria personală. De asemenea, colectiviştii Dumitru Stoian şi Vasile Dan din satul Roma, raionul Botoşani, şi alţi colectivişti din regiune, şi-au construit locuinţe proprii în care locuiesc în prezent.

Cu ajutorul creditelor acordate de stat, ţăranul întovărăşit Mihai Bărbol din comuna Cindeşti, raionul Dorohoi, şi-a cumpărat o vacă, iar ţăranii muncitori cu gospodării individuale Gheorghe Popescu şi Petre Tătaru din satul Bădeuţ, raionul Rădăuţi, şi-au cumpărat cîte un cal.

In cursul acestui an sumele ce se vor acorda drept credite gospodăriilor ţărăneşti vor spori simţitor. Numai în primul trimestru al acestui an, colectiviştilor, întovărăşiţilor şi ţăranilor muncitori cu gospodării individuale din regiunea Suceava li se vor acorda credite de către stat în valoare de aproape un milion lei.

Stimularea cultivatorilor de sfeclă de zahăr

Creşterea în acest an cu aproape 40 la sută a suprafeţei cultivate cu sfeclă de zahăr va da industriei noastre alimentare aproximativ cu 490.000 tone sfeclă de zahăr mai mult faţă de anul 1954. Aceasta va aduce un plus de 63.700 tone de zahăr.

Avantajele create prin Hotărîrea Consiliului de Miniştri privind contractarea sfeclei de zahăr constituie un puternic stimulent în încheierea de contracte pentru cultivarea acestei plante atît de necesară dezvoltării industriei noastre alimentare.

De pe acum, în regiunile în care cultivatorii au pregătit terenurile pentru însămînţarea sfeclei de zahăr a şi început, conform contractelor încheiate, livrarea avansului de zahăr. Astfel, pînă acum în regiunea Craiova au fost acordate drept avans peste 10.000 kg zahăr cultivatorilor care au executat arături adînci de toamnă pe toată suprafaţa contractată. De asemenea, regiunilor Arad, Iaşi şi Stalin le-au fost acordate drept avans prin fabricile de zahăr, cîte 9.000 kg. de zahăr.

Anul acesta, unităţile contractate ale Ministerului Industriei Alimentare vor pune la dispoziţia cultivatorilor, la preţuri mult avantajoase, îngrăşăminte chimice pentru 80 la sută din întreaga suprafaţă contractată. Totodată, se va repartiza producătorilor agricoli, pe lîngă sămînţă produsă la noi în ţară, şi 10.000 tone sămînţă elită din import. Pe măsura încheierii contractelor, cultivatorii de sfeclă de zahăr primesc gratuit, prin fabricile de zahăr cu care contractează, întreaga cantitate de sămînţă necesară însămînţărilor. Pentru executarea în bune condiţii a lucrărilor necesare culturilor de sfeclă de zahăr, Ministerul Industriei Alimentare a luat măsuri pentru confecţionarea unor maşini speciale pentru cultivarea sfeclei de zahăr pe care producătorii şi le pot procura la preţuri avantajoase.

De avantajele create se bucură toate gospodăriile agricole colective, întovărăşirile agricole şi ţăranii muncitori care se asociază pentru cultivarea acestei plante tehnice.

In prezent, în întreaga ţară sînt 241 asociaţii simple pentru cultivarea sfeclei de zahăr. Producătorii asociaţi au încheiat contracte pentru cultivarea cu sfeclă de zahăr a unei suprafeţe de 2.955 ha.

Sprijin puternic dat de industrie agriculturii

— Convorbire cu tov. Ing. Marinescu Mihai, directorul tehnic al uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin —

Intrebare: Ce măsuri au fost luate de către conducerea uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann" în sprijinul acţiunii de reparare a tractoarelor din S.M.T.-uri şi gospodării de stat?

Răspuns: Uzinele noastre execută majoritatea pieselor de schimb necesare tractoarelor K. D 35. In întrecerea socialistă pornită între diferite sectoare şi între muncitori, planul de producţie la piese de schimb este îndeplinit în procent de 100 la sută. Pînă în prezent, uzina noastră a trimis bazelor de aprovizionare ale Ministerului Agriculturii şi Silviculturii circa 20 de vagoane cu piese de schimb şi continuăm să trimitem alte importante cantităţi de care au nevoie întreprinderile industriale şi unităţile agricole socialiste în vederea reparării tractoarelor K. D. 35.

Intrebare: In ce măsură a fost îmbunătăţit procesul de fabricare a pieselor de schimb faţă de anul trecut?

Răspuns: In prezent, în toate sectoarele uzinei procesul de producţie se desfăşoară în condiţii cu mult superioare, în comparaţie cu anul 1954. In sectorul oţelărie, de exemplu, am introdus de curînd metoda de deservire a cuptoarelor electrice folosită de către oţelarii de la uzinele de tractoare din Stalingrad. In prezent, această metodă este aplicată de toate schimburile şi de către toate echipele, iar producţia şi productivitatea muncii a sporit simţitor. In toate sectoarele uzinei am început să aplicăm de asemenea metoda sovietică de găurire intensivă „V. Jiro" ceea ce a redus de 7—10 ori timpul de lucru la chiulase.

Intrebare: In procesul de fabricare a pieselor de schimb s-au realizat inovaţii şi raţionalizări?

Răspuns: In această privinţă cel mai bun răspuns îl constituie tot exemplele. In ultimul timp, în uzina noastră au fost puse în practică numeroase inovaţii şi raţionalizări. Tov. Ionescu Petre, maistru la sculărie, a creat un dispozitiv necesar alimentării automate a ştanţelor pentru steluţa filtrului aparţinătoare la tractorul K.D. 35. Inainte, banda metalică din care se confecţionau aceste steluţe se muta cu mîna, pe cînd acum procesul a fost automatizat. De la 6000 acum se execută 70.000 de steluţe pe zi. De altfel, la această piesă de schimb planul de producţie al uzinei a fost îndeplinit pe întregul an de pe acum.

Tov. Schedik Martin, galvanizator în sectorul de tratament termic, a conceput şi executat un monorai cu ajutorul căruia în prezent diversele piese puse în băi şi în special pinioanele nu mai sînt scoase cu mîna, ceea ce a dus la o creştere de 25 la sută a productivităţii muncii.

Tov. Leintinger Mihai şi Udrescu Dumitru, forjori la matriţerie, au modificat poansoanele pentru forme, înlocuind materialul ce se importa pînă acum, cu oţel indigen. Economia obţinută numai prin această inovaţie este de 258.000 lei anual.

Intrebare: In cadrul uzinei de tractoare se repară motoare trimise de către unităţi agricole socialiste?

Răspuns: Da. Anul acesta am organizat un atelier special de reparaţii, condus de şeful sectorului de montaj Oprea Victor. Ne-am luat angajamentul să reparăm 190 de motoare K.D 35 pentru diverse S.M.T.-uri din Bărăgan. Viteza de reparaţii zilnică este de 6 motoare. La obţinerea acestei viteze ne ajută aplicarea metodei de lucru în bandă, prin care productivitatea muncii creşte mult.

In atelierul special pentru repararea celor 190 de motoare lucrează 40 de oameni, aleşi dintre cei mai buni mecanici din uzină.

O iniţiativă ce trebuie subliniată este aceea luată de către colectivul de inovatori al uzinei, care şi-a luat angajamentul să repare în orele libere 5 motoare de tractor K.D. 35 în mod gratuit.

Ridicarea calificării mecanizatorilor, o sarcină de frunte

In faţa noastră, a specialiştilor detaşaţi din industrie pentru sprijinirea acţiunii de reparare a parcului de maşini şi tractoare din S.M.T.-uri şi gospodării de stat, stă şi sarcina de a contribui la ridicarea calificării profesionale a mecanizatorilor.

Este limpede că în măsura în care strungarii, mecanicii, sudorii, şefii de brigadă sau tractoriştii care lucrează la reparaţii vor cunoaşte mai temeinic organele maşinilor, în aceeaşi măsură calitatea lucrărilor va fi mai bună şi totodată tractoarele şi maşinile vor putea fi mai bine întreţinute şi reparate în timpul campaniilor agricole.

Pentru a contribui la o cît mai bună calificare a mecanizatorilor la locul de muncă, în cadrul primei consfătuiri de producţie pe care noi, cei patru specialişti de la atelierele de automotoare din Oraşul Stalin am ţinut-o cu mecanizatorii S.M.T.-ului Sighişoara unde am fost detaşaţi, am propus să trecem de îndată la organizarea reparaţiilor după metoda sovietică pe ansamble.

In echipele care lucrează la pompe de injecţii, chiulase şi alte organe principale ale motorului, au fost repartizaţi cei mai buni dintre mecanizatorii staţiunii. Tot în aceste echipe lucrăm şi noi. Toţi patru ne-am luat angajamentul să ajutăm pe şefii de brigadă şi pe tractorişti să cunoască temeinic organele principale ale motorului şi cum să înlăture defecţiunile acestora în timp.

Astfel, tov. Creutzer Vilhelm îi învaţă pe mecanizatori cum să repare pompa de injecţie şi cum se face proba la bancul de centricuhat. Tov. Doxan Ion şi State Ştefan, mecanici lăcătuşi, care lucrează la postul de montaj general, pot fi deseori văzuţi în timpul lucrului cum dau îndrumări tractoriştilor, arătîndu-le cauzele care au contribuit la uzarea motorului. Tractoristului Sel Dominic, de exemplu, care întreţinîndu-şi prost tractorul a cauzat defecţiuni grave la motor, i s-a ţinut o adevărată lecţie. I s-a explicat că deoarece nu filtrează motorina, carburantul ajunge cu impurităţi în camera de explozie, provocînd astfel uzura prematură a segmenţilor. De asemenea, dacă ar fi îngrijit mai bine aparatele de bord, nu ar mai fi fost acum nevoie să se strunjească tamburul.

Pentru a arăta cît de uşor se poate defecta sistemul de injecţie al motorului prin folosirea motorinei nefiltrate am făcut chiar demonstraţii practice în faţa şefilor de brigadă Filip Cornel, Trifrea Gheorghe, Roman Samoilă şi a altora, pentru ca în viitoarele campanii agricole ei să dea toată atenţia acestei importante probleme.

Pentru ca mecanizatorii staţiunii care lucrează la reparaţiile de iarnă să acumuleze cît mai multe cunoştinţe, echipa noastră venită din industrie a luat iniţiativa de a ţine în fiecare seară, după încheierea programului de lucru, o şedinţă scurtă în care să se analizeze munca de peste zi.

Noi contribuim şi la buna desfăşurare a cursului profesional ce s-a deschis de curînd în staţiune. După fiecare lecţie teoretică, demonstrăm practic tractoriştilor cum trebuie întreţinute diferitele organe ale motoarelor.

Ridicarea nivelului profesional al mecanizatorilor îşi arată rezultatele de acum în acţiunea de reparare a utilajului agricol, acţiune care în ultimul timp se desfăşoară într-un ritm mai accelerat. Astfel, pînă la 20 ianuarie au fost reparate 20 de tractoare, 30 de pluguri, 5 discuitoare, toate semănătorile, toate cultivatoarele şi toate grapele.

Sîntem hotărîţi ca şi pe viitor, atît timp cît vom lucra la S.M.T.-Sighişoara, să ne ocupăm la fel de sistematic şi stăruitor de creşterea nivelului profesional al mecanizatorilor, pentru ca, prin folosirea integrală a capacităţii de lucru a maşinilor şi tractoarelor, ei să lupte cu deplin succes pentru obţinerea de recolte cît mai bogate.

CRISTIAN NICOLAE
maistru mecanic de la atelierele de automotoare Oraşul Stalin

Să gospodărim cu grijă pădurile

ŞTEFAN MAVRIC
Director general adjunct al Direcţiei generale a gospodăriei silvice din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii

Printre bogăţiile naturale ale ţării noastre, un loc însemnat îl ocupă pădurile. Aproape o pătrime din suprafaţa republicii noastre este acoperită cu păduri de molift, brad, stejar, fag, tei, salcîmi, plopi şi alte specii de arbori. Existenţa acestei bogăţii naturale uşurează dezvoltarea rapidă a diferitelor ramuri ale economiei naţionale. Milioane de metri cubi de material lemnos alimentează fabricile industriei lemnului, hîrtiei şi celulozei. Lemnul este folosit în industria extractivă şi chimică, la construcţie de maşini, şi în special a maşinilor agricole, la transporturi şi pe şantierele de construcţii.

Un rol de o însemnătate covîrşitoare îl au pădurile în ridicarea agriculturii şi mărirea recoltei culturilor agricole prin apărarea cîmpurilor împotriva secetii, păstrarea umezelii în atmosferă, asigurarea unui debit constant al apelor curgătoare.

Dar această bogăţie naţională a suferit în timpul regimului burghezo-moşieresc, alături de celelalte bogăţii ale ţării ca petrol, cărbune, fier etc., aceeaşi exploatare neraţională. Moşierii şi capitaliştii romîni în cîrdăşie cu capitaliştii străini, mînaţi de pofta nesăţioasă de cîştig au tăiat suprafeţe întinse de păduri, despoind munţii şi dealurile de bogăţia cu care le împodobise natura. Regiuni bogate altădată în păduri ca ţinutul Vrancei, Buzăului, Munţii Olteniei şi Munţii Apuseni au fost despoiate aproape complet de pădurile cele mai valoroase. Pe coastele repezi ale munţilor a rămas stînca goală, pe care, în vremea ploilor mari şi repezi, se rostogolesc cu repeziciune şi putere puhoaiele ce năvălesc nestăvilite peste cîmpiile roditoare împotmolindu-le. Pe dealurile lipsite de scutul apărător al pădurii, apa a ros adînc pămîntul formînd rîpi, ogaşe şi ponoare pe care nu creşte nimic.

Regimul nostru de democraţie populară a moştenit astfel de la moşieri şi capitalişti un patrimoniu forestier de peste 700 de mii de hectare de păduri tăiate şi neregenerate şi peste un milion de hectare de păduri brăcuite care produc mult mai puţin din ceea ce ar putea produce în mod normal.

Dezvoltînd în mod armonios toate ramurile economiei naţionale, partidul şi guvernul au luat măsuri şi pentru o grabnică refacere a pădurilor în vederea sporirii capacităţii de producţie şi a productivităţii fondului forestier. In ultimii şase ani au fost plantate şi semănate păduri pe o suprafaţă de peste o jumătate de milion de hectare. Media anuală a suprafeţelor împădurite depăşeşte cu mult media anuală a suprafeţelor împădurite în unele ţări capitaliste, cum sînt Statele Unite ale Americii, Anglia, Franţa etc.

O dată cu refacerea pădurilor s-a organizat şi o mai bună gospodărire a fondului forestier prin executarea a numeroase lucrări care ajută la creşterea arborilor, prin plantarea de specii repede crescătoare şi mărirea procentului de lemn bun de construcţii din totalul masei lemnoase.

De o importanţă deosebită pentru agricultura sînt acţiunile întreprinse de stat pentru crearea perdelelor de protecţie a ogoarelor în cîmpia secetoasă a Dobrogei şi în unele locuri din cîmpia Dunării. Apărate de scutul protector al acestor perdele, ogoarele au dat în anii secetoşi producţii normale de cereale, în timp ce pe cîmpurile deschise recolta a fost serios compromisă. In timpul secetei cumplite din 1946, grîul de toamnă, semănat între perdele la staţiunea experimentală Mărculeşti, a dat o producţie de 1500 kg la hectar, în timp ce producţia medie pe regiune a fost de numai 379 kg la hectar, iar în 1947 în timp ce culturile de grîu din Dobrogea au degerat în întregime, de pe parcelele protejate de perdele s-au recoltat în medie cîte 600 kg de grîu la hectar.

La acţiunile de refacere a pădurilor şi plantarea de noi păduri, ţărănimea muncitoare a dat o reală şi puternică contribuţie, fie muncind cu elan la lucrările de reîmpădurire, fie participînd la plantările de păduri pe terenurile degradate din raza comunelor. In raionul Sărmaş din regiunea Cluj, de pildă, ţăranii muncitori au plantat în 1954 aproape un milion de puieţi de salcîm pe terenurile degradate din hotarele comunelor.

In vederea sprijinirii ţărănimii muncitoare pentru obţinerea de recolte cît mai mari şi dezvoltarea creşterii animalelor, partidul şi guvernul au luat măsuri concrete şi eficace menite să ducă la îmbunătăţirea simţitoare a aprovizionării populaţiei satelor cu material lemnos necesar construcţiilor gospodăreşti. Au fost date din patrimoniul forestier al statului în administraţia comunelor circa 550.000 de hectare de păduri care să fie gospodărite de comitetele de gospodărire a fondului silvic comunal — organe alese de adunările generale ale ţăranilor muncitori. Pînă în prezent, au fost trecute în gospodărirea comunelor importante suprafeţe de pădure. De pildă, în regiunea Piteşti au trecut în gospodărirea comunelor 83.500 ha pădure, în regiunea Autonomă Maghiară 48.297 ha, în regiunea Craiova 67.000 ha etc. In aceste păduri s-a şi început exploatarea parchetelor, tăindu-se pînă acum cîteva zile o cantitate de circa 503.384 m³ de material lemnos.

Acum, în faţa ţărănimii muncitoare se pune cu deosebită tărie sarcina de a îngriji şi păzi aceste păduri ca pe un bun de mare preţ, de a le gospodări în mod chibzuit, respectînd cu stricteţe regulile silvice de gospodărire şi de exploatare. Anii regimului burghezo-moşieresc, cînd pădurile au fost exploatate după interesele şi bunul plac al capitaliştilor, ne-au dovedit că această bogăţie naţională poate fi repede distrusă şi părăginită, dar ca să o refaci îţi trebuie mulţi zeci de ani. Numeroase regiuni din ţara suferă azi de pe urma nesocotinţei şi modului criminal în care au fost tăiate pădurile de moşieri şi capitalişti. Pădurile date în administrarea comunelor pot satisface în bună parte nevoile ţărănimii muncitoare dacă ele sînt gospodărite după regulile silvice, dacă se taie numai parchetele care au ajuns în stadiul de a fi exploatate, dacă fiecare parchet tăiat este regenerat sau reîmpădurit imediat. Ba, mai mult, aceste păduri îngrijite cum trebuie, ferite de pericolul incendiilor, de păşunat şi de atacul dăunătorilor, pot să dea şi mai mult lemn. In unele comune, însă, pădurile trecute în folosinţa ţărănimii muncitoare au început să fie prost gospodărite. Aşa, de pildă, în comuna Berzdead din regiunea Ploeşti s-au tăiat 2 hectare de pădure care nu erau marcate de organele silvice. Nerespectarea regulilor silvice de exploatare frînează creşterea producţiei de material lemnos, dezvoltarea pădurilor, ceea ce înseamnă pagube pentru economia naţională. Impotriva unor asemenea tendinţe trebuie dusă o luptă hotărîtă de către comitetele executive ale sfaturilor populare şi de către comitetele de gospodărire a fondului silvic comunal.

Prin muncă de lămurire dusă în mod stăruitor, acestea trebuie să convingă pe ţăranii muncitori că este în interesul lor şi al statului democrat-popular să ferească pădurile de stricăciuni, să respecte regulile de tăiere să ia parte la lucrările de reîmpădurire. Numai pe această cale ei îşi vor putea asigura materialul lemnos de care au nevoie.

Tot de cruţarea pădurilor este legat şi păşunatul. Dacă avem astăzi pe alocuri păduri care produc puţin material lemnos, dacă în unele păduri arborii sînt rari, strîmbi şi cioturoşi şi dau un lemn de calitate inferioară, asta se datoreşte păşunatului abuziv şi neorganizat, care se practică în păduri. Este păgubitor şi negospodăresc a lăsa izlazul în paragină, năpădit de mărăcini şi buruieni şi a căuta să se extindă tot mai mult păşunatul în păduri. Pădurea trebuie şi poate fi ferită de păşunatul abuziv al animalelor prin ameliorarea păşunilor sterpe, prin cultivarea izlazurilor slab productive cu plante furajere de mare productivitate.

Dar nu este suficient numai a îngriji şi păzi cum se cuvine pădurea, ci trebuie să foloseşti gospodăreşte, chibzuit, şi lemnul pe care ea ţi-l dă. Aceasta înseamnă că lemnul bun de construcţie trebuie folosit numai acolo unde este strict necesar şi mai ales pentru acoperirea multiplelor nevoi gospodăreşti cum sînt construirea de case noi, graiduri pentru adăpostirea animalelor, confecţionarea de care şi unelte agricole (greble, cozi de unelte etc).

Pădurile nu numai că trebuie ocrotite, dar este necesar să fie şi create. In condiţiile de azi, cînd agricultura are sarcina importantă de a spori producţia pentru a asigura o abundenţă de alimente pentru populaţie şi materie primă pentru industrie, toate mijloacele trebuie folosite în acest scop. Este cunoscut că secetele şi puhoaiele primejduiesc recoltele şi că cel mai sigur şi mai eficace mijloc pentru a păzi cîmpul de secetă şi de revărsarea apelor este pădurea. De aceea, în stepele producătoare de cereale ale ţării, cum sînt în special Bărăganul şi Dobrogea, este necesar să se planteze perdele forestiere de protecţie. In primul rînd această sarcină revine gospodăriilor agricole de stat şi gospodăriilor colective, care, datorită pămîntului lor muncit pe suprafeţe mari, pot executa mai uşor, mai repede şi în mai bune condiţii aceste lucrări. Perdelele de protecţie pun stavilă furiei vînturilor puternice şi păgubitoare şi micşorează scurgerea apei provenite din ploi şi zăpezi pe suprafeţele de teren înclinate, supuse eroziunii. Ele produc totodată lemn de foc şi de construcţii, ca şi alte produse ca: fructe, flori, frunze etc. care în general lipsesc sau se găsesc în cantităţi insuficiente în regiunile de cîmpie. Prin reducerea tăriei vînturilor, perdelele de protecţie reţin zăpada pe ogoare, apărînd semănăturile de îngheţ şi sporind rezerva de apă din sol; împiedică spulberarea pămîntului de la rădăcinile plantelor, fapt care fereşte culturile de pagube şi asigură obţinerea unor recolte bogate de cereale la hectar.

De asemenea, e necesar să fie plantate cu păduri coastele munţilor şi cele repezi ale dealurilor pentru a înlătura formarea torenţilor care dau naştere puhoaielor.

O problemă din cele mai importante este de asemenea împădurirea terenurilor erodate şi sterpe care sînt pierdute pentru agricultură. Eroziunea solului se poate mări dacă nu vom lua măsuri pentru a ocroti pădurile.

Punînd stavilă scurgerii apei provenită din ploi şi zăpezi, perdelele de protecţie apără pămîntul de eroziuni şi sărăcire, îi menţin rodnicia şi-i sporesc continuu fertilitatea. După datele statistice, pe teritoriul patriei noastre se află circa 800.000 de hectare terenuri scoase practic din producţie. Pentru a reda folosinţei pe cele complet erodate şi a opri eroziunea pe celelalte, este necesar să folosim mijlocul eficace pe care ni-l pune la îndemînă împădurirea.

Poporul nostru muncitor, stăpîn astăzi pe imensele bogăţii naturale ale patriei sale, gospodăreşte cu grijă bogăţiile silvice care constituie principala sursă în ridicarea nivelului de trai şi [illegible]. S-a schimbat mult atitudinea oamenilor muncii din agricultură faţă de păduri, a crescut grija lor faţă de această mare bogăţie a patriei noastre. Să întărim continuu spiritul de răspundere al oamenilor de la sate faţă de păduri, să [illegible], să păzim şi să refacem pădurile în interesul dezvoltării economiei naţionale, în interesul creşterii nivelului de trai al poporului muncitor.

Crește neîncetat forța economică a Uniunii Sovietice

Intreaga lume cunoaște astăzi Comunicatul Direcției Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a Uniunii Sovietice pe anul 1954. Poporul sovietic care a muncit cu abnegație și eroism poate fi într-adevăr mîndru de marele pas înainte pe care l-a făcut în anul trecut economia U.R.S.S. sub conducerea înțeleaptă a partidului comunist și a guvernului sovietic.

Comunicatul Direcției Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. arată că în ceea ce privește producția globală, industria a îndeplinit planul anual în proporție de 103 la sută. Producția industrială globală a U.R.S.S. a crescut în 1954 cu 13 la sută în comparație cu 1953 și cu 65 la sută în comparație cu anul 1950. Această sporire considerabilă a producției arată în mod indiscutabil că sarcinile celui de al 5-lea plan cincinal, care prevăd o creștere de aproximativ 70 la sută a producției industriale în 1955 în comparație cu 1950, vor fi îndeplinite cu mult înainte de termenul fixat.

Rezultatele economice strălucite obținute în Țara Sovietică în 1954, uriașa creștere a forței industriale a U.R.S.S., sînt dovedite grăitor de cele 600 noi mari întreprinderi industriale care au început să funcționeze anul trecut. De asemenea, în 1954 a continuat să se dezvolte și să se întărească industria grea — temelia temeliilor întregii economii naționale, temelia întăririi capacității de apărare a țării. Sporirea producției de metal, cărbune, petrol, energie electrică, chimicale, mașini și utilaj a asigurat creșterea producției tuturor ramurilor industriei, și îndeosebi a industriei producătoare de bunuri de larg consum.

Comunicatul subliniază progresele realizate în folosirea utilajului în industrie, introducerea noii tehnici și tehnologii, mecanizarea și automatizarea producției. Pe baza îmbunătățirilor tehnice aduse producției și a ridicării calificării muncitorilor s-a obținut o creștere a productivității muncii cu 7 la sută în industrie și 8 la sută în construcții, în comparație cu anul 1953.

Mari fonduri din buget au fost alocate pentru ridicarea nivelului de calificare a cadrelor din economie, pentru dezvoltarea științei și culturii. Numai în anul 1954 peste 560.000 de tineri au absolvit institutele de învățămînt superior și cele speciale. Iată deci că pe bună dreptate se plîngea nu de mult ziarul american „New York Times" că S.U.A. nu sînt nici pe departe la nivelul U.R.S.S. în ceea ce privește creșterea numărului de cadre tehnice.

Ziarul acesta care apare la New York s-a ferit însă să recunoască alt fapt: folosirea de către U.R.S.S., pentru prima dată în istoria lumii, a energiei nucleare în scopuri pașnice. In U.R.S.S. se desfășoară o uriașă muncă pentru folosirea energiei atomice ca mijloc de vindecare a cancerului, ca sursă de energie pentru producerea curentului electric, pentru irigarea pustiurilor și împingerea cît mai spre nord a zonelor calde, a culturilor cerealiere, a strugurilor și a fructelor citrice (lămîi, portocale, mandarine). Prima centrală electrică industrială atomică construită în 1954 în U.R.S.S. stă dovadă vie că aceste gînduri înnoitoare ale savanților sovietici vor prinde viață, spre binele oamenilor și al civilizației.

Comunicatul Direcției Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. cuprinde și un alt capitol important. In el se vorbește despre marile succese obținute pe tărîmul agriculturii.

Avîntul puternic al agriculturii sovietice este rodul minunat al politicii partidului comunist, tradusă cu eroism în viață de popoarele U.R.S.S. Tineretul, glorioșii comsomoliști, au adus și aduc o contribuție eroică la răsunătoarele izbînzi ale agriculturii socialiste sovietice. Pilde minunate de eroism în muncă au fost date de colhoznici și colhoznice, de muncitorii și muncitoarele din sovhozuri și S.M.T.-uri, care au contribuit din plin ca suprafața însămînțată în 1954 cu culturi de primăvară să fie la toate categoriile de gospodării cu 10,8 milioane de hectare mai mare decît în 1953, iar suprafața însămînțată cu culturi de toamnă și de primăvară în vederea recoltei din 1954 să întreacă cu 8,9 milioane hectare pe cea din anul precedent. In ciuda secetei și a condițiilor meteorologice nefavorabile din sudul Ucrainei și regiunea Volgăi, recolta efectivă de cereale, precum și colectările și achizițiile de cereale au fost anul trecut în ansamblu pe țară mai mari decît în 1953. Planul de stat de colectări și achiziții de cereale a fost îndeplinit înainte de termen de colhozuri și sovhozuri. Pînă la 5 decembrie 1954 au fost predate și vîndute statului cu 271 milioane puduri de cereale mai mult decît la aceeași dată a anului trecut.

Dîndu-se viață Hotărîrii Plenarei din februarie a C.C. al P.C.U.S. „Cu privire la sporirea continuă a producției de cereale în țară și la valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite", în colhozurile și sovhozurile din Cazahstan, Siberia, Ural, regiunea Volgăi și Caucazul de nord au fost arate în anul care a trecut, pentru a fi cultivate în anul 1954 și 1955, pămînturi virgine și înțelenite în suprafață de 17.600.000 hectare față de 13.000.000 hectare cît prevedea sarcina de plan.

In 1954, s-a întărit și mai mult baza tehnico-materială a agriculturii. Pe ogoarele întinse ale colhozurilor și sovhozurilor au fost trimise 137.000 de tractoare de uz general (socotite în tractoare de 15 cai putere), 46.000 tractoare de prășit, zeci de mii de combine de tot felul, de autocamioane și mașini agricole, cu ajutorul cărora s-au putut mecaniza într-o și mai mare măsură lucrările agricole din colhozuri și sovhozuri.

Succese importante au fost repurtate și în creșterea vitelor, șeptelul sporind cu milioane de capete, fapt care a dus la creșterea considerabilă a producției și vînzării de carne și preparate de carne, de lapte și produse lactate, de unt și brînzeturi.

Succesele obținute în domeniul dezvoltării agriculturii și al creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii în Uniunea Sovietică sînt un puternic imbold pentru masele țărănești din țările capitaliste și coloniale, care văd clar care este calea pe care trebuie să meargă pentru a scăpa pe veci de exploatare, războaie, mizerie și foamete.

Foametea și mizeria din lumea capitalistă fac milioane de victime printre truditorii pămîntului din țările capitaliste. Ei sînt lipsiți de pămînt, supuși exploatării crunte. Trusturile dispun după bunul lor plac de viața muncitorilor agricoli. Statul nu asigură nici un fel de posibilități pentru îmbunătățirea fertilității pămîntului, nu se îngrijește de păzirea lui de inundații, nu ia nici o măsură pentru irigarea terenurilor mai sărace în umiditate. In Statele Unite, teritorii imense au devenit „deserturi negre". Savantul american dl. Bennet a arătat în fața unei comisii a senatului, că în S.U.A. ca urmare a lipsei de grijă față de pămînt (lipsa irigațiilor în regiunile mai lipsite de umiditate și a digurilor în regiunile marilor fluvii), s-au scos aproape complet din uz 282 milioane de acri de pămînt și eroziunea (roaderea solului) își continuă acțiunea sa distrugătoare pe încă 775 milioane de acri (un acru — 40,467 ari). Cum să nu crească mizeria și foamea în rîndurile maselor țărănești dacă numai în anul 1954, recolta de grîu în patru țări capitaliste — principale exportatoare cerealiere (S.U.A., Canada, Australia și Argentina) a scăzut aproximativ cu 10 la sută față de 1953? La fel, producția de grîu și secară a scăzut în comparație cu 1953 în Italia de la 91.700.000 de chintale la 78.600.000 de chintale, în Grecia — de la 15.700.000 la 12.600.000 chintale, în Turcia — de la 88.900.000 la 55.000.000 de chintale. In Turcia mai sînt folosite încă 1.900.000 pluguri de lemn, și în toate țările capitaliste se întrebuințează cantități tot mai mici de îngrășăminte. In țările Europei occidentale „tractorul n-a pătruns încă în exploatările agricole sub 10 ha" — arată publicația „Probleme ale agriculturii europene", editată de Organizația Națiunilor Unite în 1954.

Viața nenorocită a țăranilor din lumea capitalistă ne este dovedită și de marele număr al șomerilor din rîndul muncitorilor agricoli. Cu zecile de milioane se numără țăranii americani, italieni, iranieni, turci și din alte țări, care pribegesc înfometați pe drumuri de țară, căutîndu-și pretutindeni un rost. Dar rostul nu și-l vor găsi niciodată în ticăloasa orînduire capitalistă! Cum să-și găsească rost, cum să-și aline foamea cruntă muncitorii agricoli americani într-un regim în care statul preferă să distrugă 1.360.000 tone de cartofi decît să-i distribuie populației? Vînzarea sau distribuirea lor, celor fără de lucru și hrană, ar fi scăzut prețurile și, ce s-ar fi făcut cu cîștigurile monopolurilor agricole? Mai bine să aruncăm în mare sute de mii de oui de găină! De ce să-i mănînce țăranul sau muncitorul șomer? — și-au spus speculanții din Belgia și Danemarca! „Trebuie recunoscut — spunea I. V. Stalin — că un sistem economic care nu știe ce să facă cu „surplusurile" producției lui și este nevoit să le arunce în foc atunci cînd masele se zbat în ghiarele mizeriei și șomajului, ale foamei și ruinei — un asemenea sistem economic și-a rostit singur sentința de moarte".

★

Oamenii muncii din Uniunea Sovietică nu cunosc șomajul, foamea, ruina. Ei nu cunosc exploatarea. Nici un om sovietic nu cunoaște altceva decît viața dăruită muncii și nimeni nu se bucură ca el de roadele minunate ale muncii sale libere. Comunicatul Direcției Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. glăsuiește clar despre roadele minunate ale muncii harnice a constructorilor comunismului. Indeplinind sarcina pusă în fața lor de partid și guvern — de a mări producția de mărfuri de consum popular — oamenii muncii din industria ușoară au îmbunătățit sortimentul produselor și au sporit producția articolelor care sînt tot mai mult cerute de populație. Industria ușoară a îndeplinit în 4 ani prevederile planului cincinal în acest domeniu.

La obținerea acestor victorii remarcabile ale tuturor ramurilor industriale din U.R.S.S. au adus un aport de seamă cele peste 900.000 de invenții, perfecționări și propuneri de raționalizare aplicate în economia națională.

In Comunicatul Direcției Centrale de Statistică este exprimată în cifre grăitoare grija partidului comunist și a guvernului sovietic pentru traiul îmbelșugat al poporului muncitor. Astfel, reducerea prețurilor de stat cu amănuntul la mărfurile de consum popular — a opta de la desființarea sistemului cartelelor, efectuată la 1 aprilie 1954 a contribuit la continua întărire a rublei sovietice și la ridicarea nivelului de trai al populației. Această reducere de prețuri a dat populației un cîștig direct de 20 miliarde de ruble anual. Suma totală a veniturilor muncitorilor, funcționarilor și țăranilor a crescut în 1954 în prețuri comparate cu 11 la sută față de 1953.

Bilanțul realizărilor economice și culturale ale Statului Sovietic pe anul 1954 face să apară din nou la lumină cele două căi de dezvoltare politică și economică existente astăzi în lume: pe de o parte politica păcii și a progresului, închinată satisfacerii nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale poporului dusă de către Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, iar pe de altă parte politica pregătirilor de război promovată de cercurile conducătoare din Apus, care nu poate avea drept rezultat decît înrăutățirea condițiilor de trai ale maselor muncitoare.

Poporul muncitor din Republica Populară Romînă care merge cu siguranță și hotărîre pe drumul construirii socialismului, alături cu toate popoarele din celelalte țări de democrație populară, găsește în succesele realizate de puternica noastră vecină și prietenă — Uniunea Sovietică — un nesecat izvor de experiență și elan în munca sa patriotică de construire a vieții noi. Oamenii muncii din R.P.R. sînt conștienți că victoriile obținute de U.R.S.S., în domeniul dezvoltării pașnice duc la întărirea puternicului lagăr al păcii, democrației și socialismului, din care face parte și țara noastră.

Documentele Consiliului Mondial al Păcii

Declarația Biroului Consiliului Mondial al Păcii

In preajma noului an, 1955, s-au ivit două primejdii care planează asupra popoarelor: primejdia remilitarizării Germaniei și hotărîrile adoptate pentru a pregăti și justifica un război atomic. Aceste primejdii au apărut în momentul cînd în fața popoarelor s-au deschis noi perspective de pace. Aceste primejdii au apărut ca urmare a acțiunilor unor guverne răspunzătoare și nu numai ca urmare a declarațiilor unor oameni politici sau conducători militari. Aceste acțiuni sînt îndreptate în mod vădit împotriva voinței popoarelor respective și împotriva opiniei publice a întregii lumi.

Remilitarizarea Germaniei și piedicile pe care pactul Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.) le pune în calea rezolvării pașnice a problemelor Asiei subliniază gravitatea excepțională a hotărîrilor adoptate de Consiliul blocului nord-atlantic (N.A.T.O.).

Aceste hotărîri au drept scop să legalizeze războiul atomic care a și fost condamnat de conștiința omenirii și de dreptul internațional, și să convingă opinia publică de necesitatea unui asemenea război. Ele pot duce la dezlănțuirea unui război atomic în Asia și în Europa. Ele creează de pe acum o astfel de primejdie pentru țările din toate continentele.

Remilitarizarea Germaniei și legalizarea războiului atomic sînt strîns legate între ele. Ele sînt roadele uneia și aceleiași politici bazate pe scindarea lumii în două blocuri, pe orientarea către poziții de forță, pe folosirea războiului ca mijloc de rezolvare a divergențelor internaționale. Popoarele știu din proprie experiență că o asemenea politică nu poate să ducă decît la ruină economică, mizerie și război. Mișcarea mondială pentru pace cheamă popoarele să țină seama de întreaga gravitate a acestei noi primejdii și să folosească toate mijloacele aflate la dispoziția lor pentru a o înlătura.

Acțiuni coordonate ale popoarelor pot pune capăt politicii blocurilor. Asemenea acțiuni pot obliga guvernele să treacă la tratative, la dezarmare și la folosirea energiei atomice exclusiv în scopuri pașnice.

Oamenii nu vor fi pasivi și nu vor admite să fie tîrîți în urgiile unui război atomic. Problema nu este de a stabili instanța militară sau guvernamentală care să poată lua o hotărîre cu privire la războiul atomic sau să facă distincție între așa-zisele arme tactice și cele strategice. Problema este ca înlăturînd distrugerea, asuprirea și mizeria, pe care acest război le-ar aduce după sine, să se asigure tuturor popoarelor lumii independența și dreptul la dezvoltarea resurselor lor proprii, pentru ca toate împreună să pășească pe calea securității și propășirii. Tocmai acestei necesități îi corespund chemarea la continuarea luptei împotriva remilitarizării Germaniei și chemarea la organizarea unei largi campanii împotriva armei atomice. Tocmai acestei necesități îi corespunde convocarea la 22 mai 1955 la Helsinki a unei mari adunări mondiale la care se vor întîlni reprezentanții forțelor iubitoare de pace din toate țările.

Viena, 19 ianuarie 1955.

Apelul către popoarele Europei

Popoarele Europei resping crearea Wehrmachtului.

Popoarele iau atitudine împotriva refacerii — după numai zece ani de la terminarea războiului — a armatei, care a semănat moartea și distrugerea în Europa.

Popoarele sînt indignate de posibilitatea ca arma atomică să fie pusă la dispoziția foștilor generali hitleriști.

Popoarele nu se vor împăca niciodată cu această crimă.

Ratificarea tratatelor cu privire la crearea Wehrmachtului nu este încă nici pe departe un fapt împlinit.

La Londra și Paris, în parlamentele care au aprobat aceste hotărîri, din rîndurile deputaților chemați să se pronunțe, nu s-a găsit nici măcar jumătate, care să dorească să voteze în favoarea acestor acorduri. Guvernele ca și parlamentele au fost nevoite să recunoască fățiș că popoarele lor manifestă o atitudine ostilă față de acordurile de la Paris. Aceste guverne, însă nu intenționează să țină seama de rezistența popoarelor europene și îndeosebi de rezistența crescîndă a poporului german însuși.

Hotărîrile adoptate de parlamente împotriva voinței popoarelor nu pot lega popoarele.

Guvernele care au semnat acordurile de la Londra și Paris nu pot să mai ascundă urmările tragice ale creării noului Wehrmacht. Remilitarizarea Germaniei occidentale ar intensifica cursa înarmărilor, ar exclude pe mulți ani posibilitatea unificării pașnice a Germaniei și ar îngreuna orice organizare a securității colective în Europa.

Consiliul Mondial al Păcii cheamă bărbații și femeile din toate țările să depună toate eforturile, să-și manifeste întreaga hotărîre și întregul lor curaj pentru a zădărnici ratificarea și aplicarea tratatelor de la Londra și Paris.

Consiliul Mondial al Păcii cheamă bărbații și femeile, care au dus o luptă eroică împotriva reînarmării Germaniei, precum și pe toți cei care încep să-și dea seama de primejdia care se apropie, să-și unească și să-și sporească eforturile pentru a împiedica reînvierea militarismului german și a asigura securitatea Europei cu participarea unei Germanii iubitoare de pace.

Cu ajutorul tuturor popoarelor, Europa nu va admite crearea unui nou Wehrmacht.

Viena, 19 ianuarie 1955.

Apelul către popoarele lumii

In prezent, anumite guverne se pregătesc să dezlănțuie un război atomic. Ele vor să convingă popoarele de inevitabilitatea acestuia.

Folosirea armei atomice ar duce la un război nimicitor.

Declarăm că guvernul care va dezlănțui războiul atomic va pierde încrederea poporului său și va fi condamnat de toate popoarele.

Ne ridicăm împotriva acelora care pregătesc războiul atomic.

Cerem distrugerea în toate țările a stocurilor de arme atomice și încetarea imediată a producției acestora.

Viena, 19 ianuarie 1955.

★ ★ ★

Participanții la sesiunea lărgită a Biroului Consiliului Mondial al Păcii au adoptat acest apel într-o atmosferă de uriașă însuflețire. Ei și-au exprimat solidaritatea cu acest document prin aplauze puternice. Apoi, toți participanții la ședință au semnat apelul către popoarele lumii. Cu aceasta a început campania mondială pentru strîngerea de semnături pe acest document de cea mai mare importanță.

Uriașa grevă a muncitorilor din Germania occidentală

BERLIN 23 (Agerpres).

După cum s-a anunțat, la 22 ianuarie oamenii muncii vest-germani au declarat o grevă de 24 ore în semn de protest împotriva încercărilor magnaților industriei din Ruhr de a lichida drepturile sindicale ale muncitorilor.

In urma hotărîrii sindicatului minerilor și a sindicatului metalurgiștilor, la grevă au participat 580.000 mineri și 260.000 metalurgiști de la marile întreprinderi vest-germane, precum și muncitorii de la o serie de întreprinderi mai mici din industria carboniferă, metalurgică și alte ramuri industriale.

Potrivit datelor ziarului „Tribune", organ central al Uniunii Sindicatelor Libere germane, la grevă participă în total peste un milion de oameni; aceasta este cea mai mare grevă a oamenilor muncii vest-germani din anii de după război.

La majoritatea uzinelor metalurgice și mine greva a început imediat după terminarea schimbului de noapte — la ora 6 dimineața.

Greva se desfășoară sub lozinca luptei împotriva samavolniciei patronilor și a pregătirii ofensivei reacțiunii împotriva drepturilor sindicale. Partidul Comunist din Germania și partidul social-democrat și-au exprimat solidaritatea cu greviștii. Intr-o telegramă adresată de conducerea P.C. din Germania sindicatului minerilor se spune printre altele: „Greva este unicul răspuns just la samavolniciile patronilor. Numai pe această cale se pot respinge atacurile monopoliștilor împotriva drepturilor muncitorilor. Hotărîrea oamenilor muncii de a face grevă dovedește că ei nu vor să permită reînvierea fascismului și un nou război".

Oamenii muncii din Republica Democrată Germană se declară întru totul solidari cu muncitorii greviști din Germania occidentală.

Cum a fost scufundat cargobotul englez „Edendale"

CANTON 22 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Căpitanul L. C. Church, comandantul cargobotului englez „Edendale", scufundat la 19 ianuarie în portul Suatou de avioane ciankaișiste, a declarat următoarele unui corespondent al agenției China Nouă: „De pe puntea de comandă am putut vedea cum avioanele ciankaișiste aruncau bombe și mitraliau vasul „Edendale" care avea arborat pavilionul britanic. Am urmărit atacul avioanelor care zburau la o altitudine de 60 m. Nu încape nici cea mai mică îndoială că piloții lor puteau distinge pavilionul britanic. Cu toate acestea, ei au mitraliat și bombardat vasul, scufundîndu-l. Avioanele nu s-au îndepărtat decît după ce vasul a început să se scufunde. Atunci ele s-au îndepărtat pentru a ataca vase chineze".

★

LONDRA 22 (Agerpres). — TASS transmite: După cum reiese dintr-o informație a agenției Reuter, la 22 ianuarie Anglia a adresat gomindaniștilor un protest hotărît împotriva scufundării la 19 ianuarie a cargobotului englez „Edendale".

In nota engleză de protest, redactată în termeni drastici, se cere efectuarea imediată a unei anchete în legătură cu acest incident și compensarea pagubelor pricinuite.

Popoarele nu vor îngădui refacerea militarismului german și pregătirea războiului atomic!

In zilele de 18—19 ianuarie a avut loc la Viena sesiunea lărgită a Biroului Consiliului Mondial al Păcii. Reprezentanții cei mai de frunte ai uriașei și puternicei mișcări mondiale pentru apărarea păcii au adoptat, la încheierea lucrărilor acestei sesiuni, documente de o importanță covîrșitoare pentru actuala desfășurare a evenimentelor politice internaționale. Aceste documente oglindesc cu tărie hotărîrea fermă a popoarelor lumii de a nu permite realizarea planurilor cercurilor agresive imperialiste care urmăresc refacerea Wehrmachtului hitlerist și dezlănțuirea unui nou măcel mondial în care să fie folosită arma atomică.

Dezbaterile recentei sesiuni lărgite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii au arătat întregii lumi necesitatea intensificării luptei pentru pace în actualele condiții create de noile uneltiri războinice, puse la cale chiar de unele guverne răspunzătoare.

Adepții politicii bazate pe scindarea lumii în două blocuri, pe orientarea către poziții de forță, pe folosirea războiului ca mijloc de rezolvare a divergențelor internaționale, nu țin seama nici de interesele popoarelor și nici de năzuințele de pace ale acestora. Acest lucru s-a vădit clar și atunci cînd au încheiat rușinoasele tratate de la Paris, dar mai cu seamă după adoptarea de către Consiliul blocului nord-atlantic a hotărîrilor de o deosebită gravitate, prin care se încearcă legalizarea războiului atomic.

Popoarele Europei au învățat istoria refacerii militarismului german jertfind multe milioane de vieți și suferind din plin mizeria pe care războaiele provocate de el le-a adus-o. Ele știu bine ce înseamnă să fie date din nou armele mîinilor stropite de sîngele nevinovat al fiilor Europei uciși mișelește la Maidanek, Dachau sau Oswieczen. Aceste mîini, reînarmate, nu vor putea fi oprite să se abată din nou asupra vieții pașnice pe care și-o clădesc popoarele Europei, de nici un fel de garanții sau restricții, oricît ar fi ele de engleze sau de americane. Și așa zisele opreliști pe care le pune tratatul de la Paris vor fi și mai ușor desconsiderate de călăii de ieri ai Europei, dacă ei vor primi printre celelalte arme și arma atomică.

Nu! Popoarele Europei nu vor admite ca așa ceva să se întîmple. Ele își intensifică lupta împotriva planurilor de refacere a Wehrmachtului. In primele rînduri ale acestei lupte se află însuși poporul german care nu mai vrea să-și aibă patria sfîșiată de un hotar impus de imperialiști și nici să mai servească drept carne de tun pentru îndeplinirea planurilor agresive ale ațîțătorilor la război.

Popoarele Europei resping crearea Wehrmachtului.

Popoarele iau atitudine împotriva refacerii — numai după 10 ani de la terminarea războiului — armatei, care a semănat moartea și distrugerea în Europa. Popoarele sînt indignate de posibilitatea ca arma atomică să fie pusă la dispoziția foștilor generali hitleriști și nu se vor împăca niciodată cu această crimă.

Popoarele Europei își dau adeziunea la propunerile juste făcute de U.R.S.S. privind rezolvarea problemei germane. Adoptarea acestor propuneri ar garanta nu numai refacerea unității Germaniei într-un stat liber, independent și democrat, dar ar soluționa și una dintre cele mai spinoase probleme, securitatea colectivă în Europa.

Apelul lansat de Biroul Consiliului Mondial al Păcii, care cheamă bărbații și femeile din toate țările să depună toate eforturile și să-și manifeste întreaga hotărîre și întregul lor curaj pentru a zădărnici ratificarea și aplicarea tratatelor de la Londra și Paris, a fost primit cu căldură de toate popoarele europene. Ascultînd chemările fierbinți ale acestui apel, oamenii iubitori de pace din toate țările Europei nu vor precupeți nimic pentru ca lupta lor împotriva planurilor criminale de reînviere a focarului de război în centrul continentului nostru să fie încununate de succes.

Nu mai puțin primejdioase pentru pacea, progresul și civilizația omenirii sînt încercările pe care le fac cei ce pregătesc un nou măcel mondial de a găsi formele pentru a legaliza folosirea armei atomice și a hotărî cine poate dezlănțui războiul atomic.

Nu este întîmplător că astfel de manevre ale capetelor înfierbîntate ce visează la supunerea lumii cu ajutorul bombei atomice sînt puse la cale tocmai în această perioadă.

Ele încearcă să zădărnicească punerea în aplicare a propunerilor Uniunii Sovietice privind realizarea unui acord care să interzică folosirea energiei atomice în alte scopuri decît cele pașnice, propuneri care au arătat întregii omeniri marile posibilități de folosire a acestei epocale descoperiri a geniului uman în scopul progresului și dezvoltării civilizației omenirii. Ațîțătorii la războiul atomic încearcă să înșele omenirea care n-a putut să nu înțeleagă că există toate condițiile ca energia atomică să fie pusă în slujba vieții și nu a distrugerii și a morții.

Aceste posibilități au și devenit realitate în țara în care exploatarea și exploatatorii au fost izgoniți pentru totdeauna, în U.R.S.S. Dornică ca și alte țări prietene să poată folosi în scopuri pașnice energia nucleară, Uniunea Sovietică a propus unui număr de țări de democrație populară să le acorde ajutor tehnico-științific și de producție în domeniul dezvoltării cercetărilor cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Printre aceste țări se numără și Republica Populară Romînă.

Ca urmare a acestei mărinimoase inițiative, și țara noastră va dispune în curînd de specialiști și de utilaj care-i va permite să folosească uriașa forță a energiei nucleare în scopuri pașnice, pentru progresul și înflorirea vieții noi ce se făurește în patria noastră dragă. Inima nu poate să nu ți se umple de bucurie și recunoștință la gîndul că țara ta, țara care pînă mai ieri cumpăra din străinătate pînă și ace de cusut, va dispune nu peste mult timp, datorită ajutorului U.R.S.S., de cea mai mare cucerire a științei. Aceeași bucurie pe care o simțim noi romînii o simt și prietenii noștri chinezi, cehoslovaci, polonezi și din R. D. Germană.

Hotărîrea Uniunii Sovietice a avut un larg răsunet în întreaga lume. Nu mic a fost năduful pe care l-au pus la inimă cei ce uneltesc pregătirea unui sîngeros măcel atomic. Supărarea lor e întemeiată. Partenerii S.U.A. au primit într-adevăr o pildă de relații care au la bază adevărata prietenie și încredere reciprocă. Cum vor putea să mai justifice imperialiștii de peste ocean „prietenilor" lor din Europa faptul că S.U.A nu le îngăduie să poată folosi resursele de materii prime de care dispun pentru a produce energia atomică pe care s-o folosească în scopuri pașnice? Desigur că vor încerca să-i amenințe din nou cu primejdia comunismului, vechiul dar răsuflatul argument al atomiștilor războinici americani. Acest vechi și permanent argument nu-i va mai putea ajuta însă pe adepții folosirii energiei atomice numai în scopuri de război.

Popoarele lumii și chiar partenerii S.U.A. au înțeles că primejdia războiului atomic a devenit mai puternică ca oricînd și că agresorii de peste ocean, care-și văd tot mai mult amenințate planurile cu privire la războiul atomic, fac totul pentru a evita eșecul. Popoarele înțeleg și sînt indignate de noile uneltiri puse la cale de adepții războiului atomic.

Azi agresorii americani și sprijinitorii lor din Europa nu mai fac numai declarații amenințătoare privind folosirea bombei atomice. Ei au trecut, cu ajutorul guvernelor aservite, la acțiuni care fac să crească amenințarea primejdiei războiului atomic.

De aceea, Apelul către popoarele lumii lansat de Biroul Consiliului Mondial al Păcii avertizează omenirea că **„In prezent anumite guverne se pregătesc să dezlănțuie un război atomic. Ele vor sa convingă popoarele de inevitabilitatea acestuia".** Aceste guverne încearcă azi să calce în picioare hotărîrea celor 500 de milioane de oameni care au semnat apelul de la Stockholm și care au avertizat că vor considera criminal de război guvernul care va dezlănțui războiul atomic. Nu înțeleg oare aceste guverne că celor 500 de milioane de oameni care au semnat apelul de la Stockholm li s-au adăugat astăzi alte sute de milioane de luptători care se opun planurilor lor de distrugere a omenirii? Acest front uriaș al păcii, de voința căruia războinicii atomiști au trebuit să țină pînă acum seama, se va opune cu și mai multă hotărîre noilor încercări — pe care le fac guvernele care și-au pierdut rațiunea — de a legaliza folosirea armei atomice. In apelul lansat de Biroul Consiliului Mondial al Păcii și care exprimă năzuințele popoarelor se spune răspicat: **„declarăm că guvernul care va dezlănțui războiul atomic va pierde încrederea poporului său și va fi condamnat de toate popoarele.**

Ne ridicăm împotriva celor care pregătesc războiul atomic.

Cerem distrugerea în toate țările a stocurilor de arme atomice și încetarea imediată a producției acestora".

Acesta este cuvîntul popoarelor și el va fi întărit în curînd de sute de milioane de semnături.

Alături de popoarele lumii, și poporul nostru își va pune semnătura pe Apelul de la Viena. Vom semna cu toții pentru interzicerea armei atomice cu convingerea că astfel contribuim la zădărnicirea celui mai monstruos plan pe care l-au conceput ațîțătorii la război.

Ne iubim fierbinte patria pentru a cărei înflorire și propășire muncim cu avînt tot mai sporit. Vrem ca pe cerul ei să nu plutească norii amenințători ai războiului atomic, ci, dimpotrivă, munca noastră pașnică să fie ușurată cu ajutorul uriașei forțe a energiei nucleare. De aceea vom sprijini cu toate forțele noastre lupta pentru zădărnicirea planurilor celor ce țintesc să abată peste omenire nenorocirea războiului atomic.

Punîndu-și semnătura pe apelul de la Viena, oamenii muncii din patria noastră o vor întări printr-o luptă și mai hotărîtă pentru dezvoltarea și înflorirea economiei noastre naționale, pentru întărirea legăturilor de prietenie cu toate popoarele iubitoare de pace, pentru a contribui cu și mai mult succes la marea bătălie ce se desfășoară în lume pentru triumful cauzei păcii.

Incercare de lovitură de stat în Guatemala

GUATEMALA-CITY 22 (Agerpres) — Agențiile de presă occidentale relatează că în ziua de 20 ianuarie a avut loc în Guatemala o nouă încercare de răsturnare a guvernului dictatorului Castillo Armas.

In urma acestui fapt, au fost luate măsuri speciale; pe întreg teritoriul Guatemalei a fost decretată starea de asediu pe timp nelimitat, iar palatul prezidențial este înconjurat și păzit de puternice forțe armate. Potrivit declarațiilor lui Armas, pînă în prezent, au fost arestate aproape 100 de persoane.

După cum transmite agenția Associated Press, aceasta este a treia și cea mai importantă încercare de lovitură de stat din timpul dictaturii lui Castillo Armas.

Timpul probabil pentru zilele de 25, 26 și 27 ianuarie

Vremea rămîne în general friguroasă cu nopți geroase în jumătatea de miazănoapte-răsărit a țării și cu ușoară încălzire în miazăzi-apus. Cerul schimbător, mai mult noros, în partea de miazăzi-răsărit a țării, unde vor cădea ninsori locale mai abundente la sfîrșitul intervalului. Vîntul va continua să bată din răsărit, mai tare în cîmpia Dunării. Temperatura va coborî noaptea între minus 15 grade și minus 20 grade în partea de miazănoapte a țării, și între minus 3 grade și minus 10 grade în partea de miazăzi a țării. Ziua, temperatura se va menține minus 10 grade, exceptînd Banatul. Pămîntul se va menține acoperit cu zăpadă. Grosimea stratului este pentru regiunea de cîmpie sub 10 cm, excepție făcînd Banatul și centrul Transilvaniei, unde solul va fi descoperit.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamente: pe 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.